

Celje - skladišče

D-Per

214/1969

1119690544,9

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Leto XII.
16. 6. 1969
St. 9

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

Ob delovni konferenci organizacije ZK

Sami ne bomo zmogli

Komunisti v naši tovarni so preštetali letošnje nedvomne uspehe in ugotovili da predstavljajo krediti osnovno vprašanje za izpolnjevanje družbenega plana, ki je v primerjavi z lanskim za 12 milijard din višji.

Trdo delo in izredno prizadevanje ter odpovedovanje članov kolektiva je že pokazalo najboljše rezultate – višja akumulativnost, znatno večji obseg proizvodnje – to je v osnovnih obrisih rezultat, na katerega smo upravičeno ponosni, vendar smo za te uspehe porabili domala vsa naša obratna sredstva.

Predvidevanja družbenega načrta za letošnje leto so bila celo za marsikoga v kolektivu domala utopijska. V minulem letu smo s težavo ustvarili dobrih 23 milijard din prometa, za letos pa smo si zastavili ob skoraj enakem številu zaposlenih, ob ozkih grlih in starih strojih letošnjo realizacijo v višini 35 starih milijard. Tolikšen obseg in vrednost proizvodnje bi bila tudi največji uspeh in največje zmagoslavje našega kolektiva v letu, ko proslavlja tovarna 75 let obratovanja.

Ob takšnem družbenem načrtu pa je bilo jasno, da prinaša s seboj poleg več dela vsem članom kolektiva tudi vrsto obrobni težav, ki predstavljajo zavoro že ob manjši proizvodnji in so seveda ob večjem obsegu še potencirane. Naj omenimo le primer vprašanja skladišča za gotove izdelke. Že več let vemo, da je to osredno vprašanje in ga bomo vsekakor tudi med prvimi rešili ali vsaj omilili, saj je pomanjkanje skladišča doslej redno prinašalo s seboj desortiranost. Ob povečani proizvodnji – ko sicer zaloge niso porastle v tolikšni meri kot proizvodnja – pa je morda nekaj manj pereče vprašanje desortiranosti, zato pa toliko bolj vprašanje, kam z vsemi 28 tonami vsak dan izdelane (samo!) posode. Razumljivo, da je v najožji zvezi z vprašanjem skladiščenja tudi vprašanje notranjega transporta, vprašanje zavijanja in sortiranja posode in ostalo.

Lahko trdimo, da smo vedeli, kaj nas čaka, pa smo kljub temu z razumevanjem in voljo zasta-

vili delo, da pa smo ves čas vedeli tudi, da bo najtežje vprašanje ob našem prizadevanju za napredek, vprašanje obratnih sredstev. Preko noči povečati obseg proizvodnje za polovico, pomeni povečati zaloge materiala, tega pa pri proizvodnji več kot 100 ton dnevno ni malo. In cene marsikateremu materialu za reprodukcijo so se letos povišale in postrgane zaloge sredstev kopnijo zato še hitreje. Člani ZK so pozitivno ocenili razumevanje sodelavcev, ki nimajo visokih osebnih dohodkov, ki imajo najnižjo mejo za osebni dohodek 50 starih tisočakov, pa so kljub temu že od začetka leta 5 odstotkov osebnih dohodkov odvajali za sklad obratnih sredstev, da bi nam tako zbrani denar zagotovil vsaj sredstva za vročanje pri banki, ki bi prizadevanja kolektiva podprla s krediti za povečan obseg poslovanja.

Vendar kreditov ni. Predstavniki našega kolektiva trkajo na vrata bank. Vrata res ne ostajajo zaprta toda naši predstavniki vseeno odhajajo praznih rok. In tako iz tedna v teden, ob zavesti, da tudi poleti ne bomo smeli znižati obveznosti kolektiva do družbe, da bomo morali proizvajati še in še, čeprav to ne bo visoka sezona prodaje, saj bo že septembra prišel čas, ko bo treba postreči kupcem s kompletnim sortimentom in z zalogo.

Težko je danes reči, da je naš kolektiv pokazal dobro voljo, pokazali smo več, prvo tromeščje in obračun pa sta dokazala, da smo na najboljši poti. Toda za naloge, ki smo jih zavestno prevzeli, da bi lahko v prihodnjih letih hitreje obnavljali tovarno in zamenjali stroje – ki so nekateri stari že več kot 75 let in so že rabljeni stekli 8. oktobra 1894. leta, ko je današnja tovarna prvič »zaobratovala« – to ne zadošča. Čas je, da prizadevanja podpre tudi širši krog, čas, da s krediti, ki jih v naši tovarni potrebujemo, pomagajo kolektivu, ki je krenil po novi poti slovenske denarne hiše. Celo skrajni čas je za to.

Eva Orač

KAKO SMO DELALI V MAJU

PROIZVODNJA

V letošnjem maju bi morali po proizvodnem načrtu izdelati 3.096 ton izdelkov. No, v maju smo naredili 2.849 ton, tako da plana nismo izpolnili. Vseeno pa velja omeniti, da smo naredili skoraj 400 ton več kot v lanskem maju, čeprav se je število v proizvodnjo vključenih delavcev povišalo le za nekaj 10 ljudi (3,4 odstotka). Odstotek izmečka je bil v letošnjem maju le neznatno boljši kot v maju lani, to pa pomeni, da smo se v prejšnjih mesecih pri kvaliteti bolj izkazali.

PRODAJA

Promet v maju je bil ugoden. Prodaja je svoj plan izpolnila 103 odstotno. Lahko rečemo, da je takšna prodaja uspeh, tembolj ker maj ne sodi med sezonske mesece za prodajo. Planirana prodaja za maj je bila v vrednosti 20.416.000 dinarjev, dosegli pa smo jo v višini 2.236.081 dinarjev. Naj povemo le, da smo lani planirali prodajo v vrednosti 20.010.000 dinarjev, dosegli pa smo le 17.878.982 dinarjev. Vendar pa želimo tokrat o prodaji povedati malo več in tako smo prepustili besedo posameznim referentom v naši prodajni službi.

(Nadaljevanje na 2. strani)

SLAVNOSTNA SEJA

Na slavnostni seji delavskega sveta je predsedoval Franc Leskovšek – Luka, častni predsednik našega DS. Viharen aplavz je spremljal stisk rok tovarišev Leskoška in našega Gustla Ježovnika, ki slavi letos 40 let v tovarni. Torej, dvojni jubilej. – Na sliki spodaj: gostje med slavnostno sejo DS ob 75-letnici tovarne

KAKO SMO DELALI V MAJU

(Nadaljevanje s 1. strani)

Takože smo vprašali referente prodaje za izdelke za široko potrošnjo:

a) Kako ocenjujete prodajo na svojem področju v prvih mesecih letos in kaj si obetate v prihodnje?

b) Kako je tekla prodaja v maju?

IDA VUDLER — referent za prodajo artiklov za široko potrošnjo v Sloveniji

Ce analiziramo prodajo izdelkov široke potrošnje t. j. posode, sanitarij, oljnih peči v zadnjih petih mesecih na slovenskem tržišču, smo z dosežki v sedanjih tržnih razmerah lahko zadovoljni, saj beležimo 10% porast prodaje napram lanskemu letu.

Ugotavljamo, da je za prodajo mnogo težje kot je bilo v tem obdobju lani. Vzroki so jasni, saj so zmanjšani in poostreni pogoji pri potrošniških kreditih, nižji je življenjski standard kot doslej, povečale so se rezerve poslovnih bank pri NB, namensko usmerjajo del hranilnih vlog, poleg tega pa je še treba upoštevati dotok blaga iz uvoza in seveda ne nazadnje tudi domačo konkurenco, ki je izredno elastična, saj se prilagaja vsakokratni tržni situaciji in njeni uspehi niso nezapaženi.

Ker je potrošnja nižja od planirane proizvodnje, povzročata to kopičenje zalog tako pri proizvajalcih kot v trgovini. Ta pa odklanja nova naročila, ustavlja dobave po pogodbah in seveda želi na vsak način preprečiti priliv novega blaga iz proizvodnih podjetij. Prodaja zastaja iz navedenih razlogov, nastopilo pa je tudi nesezonsko obdobje. Slo-

vensko tržišče je postalo izredno zahtevno tako glede kvalitete, kakor asortimana. Zavedati se moramo, da se je situacija povsem spremenila, saj do lanskega leta naše podjetje skoraj ni imelo občutnejše konkurence. Ze zadnje mesece preteklega leta in pa v letošnjem letu se je slika povsem spremenila, saj skoraj ne proizvajamo več izdelka, kjer ne bi občutili močne in intenzivne konkurence. Še vedno reagiramo prepočasno na tržne spremembe, čeprav smo v letošnjem letu ravno na tem področju napravili velik korak naprej, saj smo v začetku leta posredovali pogoje za vse vrste posode in za vse vrste oljnih in trajno-žarečih peči; žal nam tega pri sanitarnih izdelkih plafonirane cene ne dopuščajo. Podvzeti bi bilo treba potrebne ukrepe, da se tudi te cene sprostijo.

Izglede za prihodnje niso rožnati, zato moramo v podjetju napeti vse sile, da bomo proizvajali čimveč tega, kar tržišče zahteva. Naloge, ki jih moramo v ta namen izpolniti bi bile:

1. Takoj je treba izboljšati kvaliteto vseh vrst posode. V zadnjem času se naravnost kopičijo reklamacije na račun kvalitete posode, pa tudi pomivalne omarice in straniščne izplakovalnike.

2. V največji meri moramo upoštevati zahteve tržišča po asortimantu izdelkov, kvaliteti in dobavnih rokih.

3. Nujno je uvesti sodobnejši način embalaranja, kar bi v sedanji situaciji predstavljalo velik premik v našo korist v primerjavi s konkurenco.

4. Uvesti moramo tudi sodobnejši način pakiranja in odpreme. Jasno je, da potrebujemo večja skladišča gotovih izdelkov. O tem je bilo že toliko napisanega, da tega ne kaže več ponavljati.

5. Izboljšati je treba tudi sedanjo tehnologijo proizvodnje, popostriti asortiman z novimi izdelki, predvsem pa je potrebno izboljšanje kvalitete.

Konkurenčna nastopa z nizkimi cenami, z dodatnimi rabati in tudi s kreditno prodajo. Da bomo kos konkurenčnim podjetjem moramo vsekakor izpolniti zgoraj navedene naloge. Čimveč tega bomo storili, toliko bolj brez skrbi lahko gledamo v bodočnost. V nasprotnem primeru pa ne smemo pričakovati posebnih prodajnih uspehov.

NIKOLA SCHEL — referent za prodajo izdelkov za široko potrošnjo v Hrvaški I.

Sele 1. junija sem prevzel prodajo na področju Hrvatske I, to je južno od Save. Na tem področju je doslej prodajal Zvonko Perlič. Hrvatska I. je trg s precejšnjo kupno močjo in upam, se bo prodaja na tem področju ugodno razvijala, razumljivo pa je, da morajo biti zagotovljeni

tudi drugi pogoji, torej kvaliteta izdelkov, ustreznost izbira in prodajni pogoji.

MIRKO POLUTNIK — referent za prodajo izdelkov za široko potrošnjo v Hrvatski II.

Na področju Hrvatske II. — to je Slavonije in Vojvodine — je bila prodaja v prvih letošnjih mesecih nekoliko višja kot v tem obdobju lani. Kljub konkurenčnim podjetjem, ki se na tem področju vedno bolj uveljavljajo, so naši proizvodi še vedno bolj iskani. V prihodnje pa se bomo morali še bolj truditi, da bodo prišli naši izdelki na trg bolj kvalitetni, da bomo pri nekaterih izdelkih poskrbeli za boljše izvedbo, saj bomo le tako lahko obdržali potrošnika, da bo vedno znova segal po naših izdelkih.

V maju prodaja ni tekla zadovoljivo, kajti pozna se, da posebno za posodo sedaj ni sezona, kar pa je normalno, kajti naš največji potrošnik posode je kmetijski človek, ta pa ima ob tem času polne roke dela in nima časa za nakupe. Za prodajo posode bo prišel pravi čas šele avgusta. V maju pa smo imeli večjo prodajo sanitarnih proizvodov, prodali pa smo tudi večjo količino peči na olje z ozirom na to, da dajemo sedaj pri prodaji peči sezonski rabat. Slednje je pritegnilo še posebno velike kupce, ki imajo večja skladišča in lahko skladiščijo tudi tiste artikule, za katere sedaj ni sezona za prodajo.

Prehojena pot

Povzemamo govor predsednika delavskega sveta Slavka Vizjaka na slavnostni seji ob začetku proslav ob 75-letnici

TOVARIŠICE IN TOVARIŠI

Ob praznovanju petinsedemdeset letnice obstoja naše tovarne ne moremo in ne smemo mimo dejstva, da je naša zgodovina sestavni del zgodovine delavskega gibanja v Sloveniji. To je težka pot, ki jo je v boju za svojo svobodo in za svobodo vseh jugoslovanskih narodov prehodil delavski razred Jugoslavije. Če hočemo vsaj malo dojeti to pot, se moramo ozreti nazaj v našo preteklost.

V drugi polovici osemnajstega stoletja se je začela industrija naglo razvijati, z njo pa tudi kapitalistični sistem, ki je izkoriščal nove izume za ustvarjanje ogromnega kapitala, ki se je stekal v roke posameznikov. Nastajali so karteli, trusti in koncerni. Začel se je izvoz kapitala in razdelitev sveta med imperialistične sile. Kapital pa je bil varno naložen le tam, kjer je upnik imel tudi politično oblast. Med imperialističnimi državami se je zaradi tega začela tekma za osvojitve dotlej svobodnih tržišč.

Lenin je najboljši temeljito proučil gospodarstvo in družbene odnose v devetnajstem stoletju in v začetku dvajsetega stoletja ter označil imperializem kot »kapitalizem v stadiju razvoja, ko je zgrajeno gospodarstvo monopolov in finančnega kapitala, ko je izvoz kapitala dobil izrazito pomena značaj, ko je pričela delitev sveta med mednarodne truste in je izvršena delitev sveta med največje kapitalistične države.«

S spremembami družbenega sistema je nastalo delavsko gibanje, ki se je kljub brezobzirnemu zatiranju po vladajočem kapitalističnem razredu vedno bolj razvijalo in krepilo. Delavstvo se je začelo organizirati v svojo organizacijo in postajalo vedno enotnejše, strnjeno v boju za svoj obstoj in v boju proti izkoriščanju človeka po človeku.

Ze leta 1868 je bila v bivši Avstroogrski osnovana sekcija I. internacionale, toda njene organizacije so bile šibke in so se razvile šele kasneje vzporedno z razvojem industrije. Vzporedno s tem razvojem pa je nastajal slovenski proletarijat v glavnem iz propadlih kmetov in obrtnikov. Ti ljudje so prihajali iz podeželja in prinašali s seboj v tovarno tako revolucionarnost kakor tudi religioznost. Toda s čedalje hušim izkoriščanjem se je njihova revolucionarnost vedno bolj stopnjevala in se oblikovala v organizirano dejavnost. Ze trindvajset let pred ustanovitvijo naše tovarne leta 1871. je bila v Sloveniji prva stavka v kateri so stavkali krojaški pomočniki. Zavest delavskega razreda se je v Sloveniji v tej dobi čedalje bolj krepila tako, da so slovenski delavci že leta 1890 zahtevali osemurni delovni teden ter enako in splošno volilno pravico.

Dve leti pred ustanovitvijo naše tovarne, leta 1892. je bila na slovenskem ustanovljena socialdemokratska stranka, ki naj bi zajemala vse ozemlje južnih Slovanov v avstrijski polovici monarhije.

Ob koncu devetnajstega stoletja je bila industrija na slovenskem v rokah nemških kapitalistov, ki so prihajali v slovenske dežele in neusmiljeno izkoriščali slovenske delavce.

V zgodovinskih aktih je zapisano, da je začela tovarna obratovati 8. oktobra 1894. leta. Takrat je prišel v Celje nemški trgovec po imenu Adolf Westen in se kot večina drugih nemških trgovcev, ki so se naselili v Celju prepračil, da so v slovenski Stajerski izredno ugodni pogoji za razvoj kapitala in kopičenje bogastva. Zgodovinsko

slovensko mesto Celje je bilo za njegove načrte glede na geografski položaj izredno prikladno. Od industrijskih podjetij je takrat obratovala samo Cinkarna in se ni bilo treba bati večje konkurence.

Tako kot drugi nemški kapitalisti je tudi Westen vedno ugotavljal, da je pridnost, sposobnost in poštenost slovenskih delavcev najboljša v srednji Evropi. Taka je bila torej ocena nemškega kapitalista, ki jo je dal našim delavcem, ki so mu s svojimi krvavimi žulji ustvarili v poznejšem času ogromno bogastvo saj je postal iz navadnega siromašnega trgovčiča eden najbogatejših mogotcev v stari Jugoslaviji. Toda Westen in njegovi potomci pa so pokazali zelo malo hvalečnosti svojim delavcem za njihovo pridnost, sposobnost in poštenost. Ze ko je stopil prvi delavec v tovarno, ki je bila v začetku improvizirana baraka, se je začelo izkoriščanje. Iz te barake se je pozneje razvila mogočna tovarna, ki je prejemala vedno več naročil in Westen je videl, da je bil njegov račun pravičen. Nenehno je širil svoje bogastvo in ustvarjal vedno večje dobičke. Slovensko delavstvo, o katerem se je tako pohvalno izražal, pa je neusmiljeno izkoriščal. Delavci, ki niso imeli nobene zaščite so morali delati od šeste ure zjutraj do osemnajste zvečer. V tovarni je zaposleval moške in ženske, pa tudi otroke ter jim dajal prejšnjo miloštnino kot plačo za njihovo delo. Zlasti neusmiljeno in nečloveško je izkoriščal otroke, ki so čestokrat opravljali pretežka dela, ki bi jih morali opravljati odrasli. Toda Westna to ni motilo, kajti če bi taka dela opravljali odrasli bi stala mnogo več, otroci pa so bili lačni in zato so bili primorani delati za kos kruha, ki ga jim njihovi siromašni starši niso mogli dati. Če pa otroci niso mogli zdržati naporega dela, jih je enostavno nagnal iz tovarne in zaposlil druge, ki so lačni kruha vedno čakali pred pragom tovarne. Delovne sile je bilo na pretek in Westen brezčuten nemški kapitalist je vedel kako

Kako smo delali v maju

LJUBOMIR PAVLOVIČ – referent za prodajo izdelkov za široko potrošnjo za Srbijo

Tudi sam sem prevzel referat za to tržišče šele 1. junija. Menim, da bi moralo področje Srbije z glavnim mestom veliko več direktno nabavljati naše izdelke. Na tem tržišču je čutili tako konkurenco Metalca iz Gornjega Milanovca kot konkurenco naših trgovskih podjetij, za katera prodajajo naši nekdanji sodelavci. Eno in drugo pa nam oddaljuje srbsko in beograjsko tržišče.

BORIS MAGDIČ – referent za prodajo izdelkov za široko potrošnjo v Makedoniji

Glede na to, da sem šele pred kratkim prevzel ta referat, bi mogel povedati le naslednje:

V letošnjem letu je bila opazna tendenca naraščanja, morda malenkost večja kot prejšnja leta, zato smo lahko s prodajo na področju Makedonije in Kosmeta zadovoljni. Obenem s tovarišem Jesifovim, našim trgovskim poornikom bom storil kar največ morem tudi v prihodnje. Prodaja v maju je tekla normalno in je plan bil v celoti dosežen.

Se posebej smo o prodaji posameznih artiklov povprašali referente prodaje za odpreske in kolesa, radiatorje in kotle.

TONE TRŽAN – referent za prodajo koles in odpreskov

Kupci odpreskov in koles rabijo določeno količino teh artiklov, kar je razvidno iz specifikacij, ki so sestavni del pogodbe.

Zaradi izrabljenega strojnega parka v obratu za proizvodnjo odpreskov in koles, kakor tudi zaradi pomanjkanja debele pločevine, smo z dobavami odpreskov in koles v zaostanku. S tem pa našim kupcem zadržujemo normalno proizvodnjo, kar ima za posledico, da se TAM že poslužuje pogodbenih določil ter nas penalizira.

Z nabavo najnujnejše strojne opreme se bo stanje zagotovo popravilo.

Pri nas je trdna volja in namen, da našim kupcem ugodimo ter da z dobavami sledimo njihovim potrebam, katere se iz leta v leto povečujejo.

Skupni rezultat prodaje v mesecu maju 1969 je zadovoljiv. Ni pa v redu, če upoštevamo, da kupcem nismo dali vseh zahtevanih artiklov.

STANE GLOBOCNIK – referent za prodajo radiatorjev

S kapacitetami radiatorjev smo popolnoma razprodani do konca leta. Potrebe so večkratne, kakor pa je naša trenutna kapaciteta in se bodo potrebe v III. kvartalu še povečale. V kolikor ne bomo povečali proizvodnje, se bo pojavil nov proizvajalec radiatorjev ali pa bodo potrošniki še povečali uvoz.

BORIS GROZANOV – referent za prodajo kotlov

Dosedanje prodaje kotlov lahko ocenim kot prav dobro, saj sezona za povpraševanje po kotlih šele prihaja. Vsekakor lahko na osnovi dosedanje prodaje kotlov obetam še boljše za naprej. V maju je bila prodaja osrednja.

DELAVSKA UNIVERZA

Celje

sporoča:

okvirni program

izobraževanja odraslih v letu 1969/70

A. STALNE OBLIKE

1. OSNOVNO IZOBRAŽEVANJE

— 5., 6., 7. in 8. razred osnovne šole z možnostjo za sodelovanje kandidatov pri pouku v izmenah.

2. STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE

- Dveletna delovodska šola kovinarske stroke
- Dveletna delovodska šola elektro stroke
- Prometno tehnična šola
- Strojepisni tečaji
- Stenografski tečaji
- Knjigovodski tečaji
- Tečaji civilne zaščite

3. TUJI JEZIKI

— angleški, nemški, italijanski, francoski, španski, ruski, latinski

4. DRUŽBENOEKONOMSKO IZOBRAŽEVANJE

- Politična šola
- Šola za samoupravljalce
- Obrambna vzgoja

5. POLJUDNO-ZNANSTVENO IZOBRAŽEVANJE

- Šola za življenje
- Šola za starše
- Tribune

6. VIŠJI IN VISOKOSOLSKI ŠTUDIJI

V Celju delujejo naslednji študijski centri višjih in visokih šol:

- Višje šole za organizacijo dela Kranj
- Višje upravne šole Ljubljana
- Pedagoške akademije Ljubljana
- Visoke oz. višje ekonomske komercialne šole Maribor
- Višje pravne šole Maribor
- Višje tehniške šole Maribor
- Višje tehniške šole za varnost pri delu Zagreb

(Nadaljevanje na 11. strani)

je treba ravnati. Ob najmanjšem spodrsrlaju je nagnal iz tovarne tudi odrasle delavce, saj jih je čakalo pred tovarno vedno več kot jih je potreboval. V takih pogojih se delavci niso upali upirati v bojzani, da ne bi izgubili še tisti košček kruha, ki so ga dobili zase, ki pa ni zadoščal za njihovo družino.

Delavci so skušali izboljšati svoj položaj s stavko že leta 1896. Organizator te stavke je bila lakota, ki je stnila delavce v enoten nastop. Postavili so zahtevo za zvišanje plače. Ta stavka je bila prva te vrste v Celju. Delavci so utemeljevali svojo zahtevo za zvišanje plače s tem, da ne zaslužijo niti za hrano. Stavka ni uspela. Od 47 delavcev, ki so bili takrat v tovarni jih je bilo 27 odpuščenih, prav toliko pa na novo sprejetih. Ta prva stavka je za delavsko gibanje zelo značilna in pomembna saj je bila prvi znak prebujajoč se proletarske zavesti našega delavca in je imela v sebi zarodek bodoče enotnosti in organiziranosti delavstva v poznejšem času.

Leta 1897 je postala tovarna član srednjeevropskega kartela, ki se je kmalu pozneje razvil v evropski kartel. Na ta način je njen lastnik diktiral lahko cene na tržišču in večal svoj dobiček.

V tem času je delavsko gibanje že boljše pogajalo svoje korenine, kar nam dokazuje več značilnih dogodkov. Takratna jugoslovanska socialdemokratska stranka je že sprejela svoj program sestavljen na marksistični podlagi. Toda ta program je bil le minimalen. Zahtevala je svobodo tiska in govora, pravico združevanja in zborovanja, splošno, enako in tajno volilno pravico, ločitev cerkve od države, neodvisnost sodišč, osemurni delavnik in zvišanje plač.

Ta stranka pa je bila pod močnim vplivom avstromarksizma in ni pravilno reševala narodnostnega vprašanja. Po njenih trditvah je bilo narodno vprašanje zgolj kulturno ne pa tudi predvsem politično in gospodarsko. Za nas Slo-

vence je ta stranka zahtevala le kulturno avtonomijo. Šele pozneje, leta 1909, je bila izdana v Ljubljani tako imenovana Tivolska resolucija, v kateri je bilo postavljeno, da ima stranka za končni smoter svojega narodno-političnega stremjenja popolno združenje vseh Južnih Slovanov, ne glede na različna imena, vero, pisavo, dialekt ali jezik v okviru Avstroogrške monarhije. Ivan Cankar je tedaj dejal, da je ta stranka suha veja na narodnem telesu.

Zavednejši člani te stranke pa so si vendarle prizadevali širiti med delavstvom revolucionarno misel. Eden izmed teh članov je bil v Celju Rok Drogenik, ki je izdajal tudi časopis »Svobodni glasovi«, ki je izhajal vsak mesec. To je bil prvi slovenski socialistični časopis v Celju, ki so ga z velikim zanimanjem čitali tudi delavci naše tovarne. Oni so se vedno bolj ogrevali za idejo

njihovo garanje kapitalist Westen niso mogli živeti.

Položaj naših delavcev se je med prvo svetovno vojno zaradi neprestanega dviganja cen še poslabšal. Med delavstvom sta vladala glad in revščina, medtem ko si je Westen ustvarjal ogromne vojne dobičke.

Ob propadu avstroogrške monarhije so delavci pričakovali, da bo nova jugoslovanska država demokratska republika vseh jugoslovanskih narodov, v kateri bo vsa oblast pripadala delovnemu ljudstvu. Toda takrat žal naš proletariat še ni imel vodilne enotne politične organizacije, ki bi ga družila in pripravila na enotno borbo proti kapitalističnim izkoriščevalcem. To priložnost pa je izkoristila jugoslovanska buržoazija z ustanovitvijo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Ljudstvo pri tej obliki državne tvorbe ni odločalo o ureditvi nove države.

Vlada nove države v Beogradu je odobrila sklep o uvedbi osemurnega delavnika, vendar se naslednika Westna na ta sklep nista mnogo ozirala. Avgust in Adolf Westen, ki sta bila najprej nemška in pozneje avstrijska državljana, sta ob ustanovitvi kraljevine SHS sprejela jugoslovansko državljanstvo. Tedanja vladajoča klika jima ni samo pustila z žulji našega delavstva prigrabljenost imetje, temveč jima je še nadalje dovolila neomejeno kopičenje bogastva z izkoriščanjem našega delavstva. Oba sta se trdno povezala z vladajočo kliko v Beogradu in mnogokrat so ju obiskovali kraljevi ministri in sklepali z njima pogodbe o dobavih raznih potrebščin za vojsko in druge državne institucije. Da bi se kralju čim bolj prikupila, sta mu kupila v dar dvorec na Bledu.

Po končani prvi svetovni vojni se je delavsko gibanje močno okrepilo. V Beogradu so bili ustanovljeni enotni sindikati Jugoslavije pod vod-

NAŠ JUBILEJ

socializma in se je v njih čedalje bolj krepila proletarska revolucionarna zavest, ki je pred prvo svetovno vojno vedno bolj naraščala.

Cepprav so si slovenski delavci tedaj priborili nekaj pravic, pa delavci naše tovarne niso imeli nič od tega. To dokazuje dejstvo, da so se delavci v tovarni tik pred prvo svetovno vojno hitro menjavali, toda na izpraznjena delovna mesta je prihajalo več in več novih, ki pa so si po nekaj mesecih dela raje polskali zaslužek drugje, če so le mogli, kajti od mezde, ki jo jim je dal za

Vtisi z XII. mednarodnega sejma tehnike v Beogradu

Kot vsa prejšnja leta je naše podjetje tudi letos razstavljalo svoje proizvode na Mednarodni razstavi tehničnega blaga za široko potrošnjo v okvirju spomladanskega Sejma tehnike v Beogradu – toplotne naprave ter kadi na enem zunanjem, posodo, oljne peči in sanitarije pa na drugem, notranjem prostoru v hali.

Oba sta bila zelo smotrno in okusno urejena, predstavniki podjetja pa so imeli vse dni dovolj dela, da so širokemu krogu potrošnikov dajali informacije ter jih seznanjali s prednostmi in kakovostjo naših izdelkov.

Na splošno smo lahko ob ogledu razstavnih prostorov konkurenčnih podjetij opazili, da konkurenca ne miruje na nobenem področju, ki se dotika našega proizvodnega programa. Obenem je interes širokega kroga potrošnikov pokazal, da zmanjšanje potrošniških kreditov le deloma vpliva na obseg potrošnje vseh naših izdelkov. Ugotovili smo lahko, da je predvsem za proizvajalce posode, kakor tudi oljnega programa na notranjem trgu še dovolj možnosti za prodajo tovrstnih izdelkov, če ne bi neplanski posegi uvoznih podjetij razbijali prve sadove stabilizacije tržišča s forsiranim uvozom tistih izdelkov, katerih v določenih trenutkih domači proizvajalci zaradi omejenih možnosti proizvodnje ne morejo tržišču nuditi v zadostnih količinah.

Dasi naši konkurenčni proizvajalci oljnih peči širijo izbiro izdelkov te vrste obenem z nami in je povpraševanje po oljnem programu zelo veliko, je hkrati opaziti povečano zanimanje za

vrnitev na klasičen način kurjenja s premogom v raznih vrstah trajno žarečih peči, katere bo razen nas, Kreke ter podjetja Milan Blagojević iz Smedereva jeseni pričelo izdelovati tudi Gorenje iz Velenja.

Pri današnjem stanju v družinah, kjer sta običajno zaposlena oba zakonca, je ta težnja popolnoma razumljiva, kajti ena polnitev takšne peči lahko greje ob nizkih stroških stanovanje tudi do štirideset ur neprekinjeno.

Kot protiutež domačim proizvajalcem kuhinjske opreme v lesni industriji so se končno tudi proizvajalci kovinsko predelovalne industrije preusmerili deloma na izdelavo blok-elementov v raznih kombinacijah, kot na primer štedilnik-pomivalna omarica; delovna miza-pomivalna omarica-štedilnik in podobno. Cene takšnih kombiniranih kosov kuhinjske opreme sicer še niso dostopne vsakomur, vendar se pa zaradi kvalitete – zgornji deli so običajno iz nerjaveče pločevine – določen krog kupcev zelo rad odloči za nakup.

Ostra konkurenca na področju proizvodnje posode se kaže predvsem v zmanjšanem plasmanu na področju Srbije, zato bi na tem mestu omenili v prvi vrsti našega največjega konkurentnega proizvajalca, podjetje METALAC iz Gornjega Milanovca. Dejstvo je, da to podjetje pri proizvodnji širokega asortimana posode, kakor tudi v kvaliteti izdelave ne zaostaja več za našim in je s svojo propagando prodrlo na tržišče predvsem na področju Srbije ter uspešno plasiralo svoje izdelke. Jasno je, da je obenem s tem prodaja naše posode otežkočena ter bi bilo potrebno ukreniti kar največ, da se stanje popravi. Če omenimo na drugi strani obsežno prodajo posode podjetja GORICA iz Zagreba, ki sicer nima takšnega obsega proizvodnje, vendar pa nam konkurira z visoko kakovostjo, je nakazani problem toliko večji.

V prvi vrsti bo treba skrbeti za to, da bomo potrošniku nudili predvsem kvalitetno blago, kompletirano in sortirano po barvah, pri čemer bomo morali upoštevati želje potrošnikov. Vzoredno s tem pa bomo morali naši propagandi zagotoviti dovolj sredstev za realizacijo planiranih propagandnih akcij, bodisi po televiziji ali z drugimi sredstvi javnega obveščanja, pri katerih bomo stalno morali poudarjati kvaliteto in prednosti naših proizvodov.

Komercialna ocena sejma je zadovoljiva, ker je ta predvsem manifestacija dosežkov mednarodne tehnične kooperacije ter nadaljnega širjenja jugoslovanskega gospodarstva v sodelovanju s tujino. Ta sejem torej nima izrazitega poslovnega poudarka kot na primer jesenski zagrebški velesojem.

Slike razstavnih prostorov vam žal tokrat ne moremo pokazati, upamo pa, da bodo vsi sodelavci, ki so s potrpežljivostjo prebrali ta sestavek z razumevanjem ocenili napore prodajne službe našega podjetja sedaj in v prihodnje.

— bom —

Prehojena pot

(Nadaljevanje s 3. strani)

stvom Komunistične partije. V Sloveniji je bila ustanovljena komunistična partija Slovenije. Delovnik in, da so se mezde nekoliko zvišale. Toda lavstvo je začelo proslavljati Prvi maj kot svoj delavski praznik. Dogodki so se vrstili drug za drugim.

Delavci naše tovarne so že leta 1919 ustanovili strokovno kovinarsko organizacijo, ki so jo vodili marksistično usmerjeni delavci. Ta organizacija je dosegla, da je bil uveden osemurni delavnik in, da so se mezde nekoliko zvišale. Toda to je bil le delen uspeh, kajti oba zakleta sovražnika delavstva Avgust in Adolf Westen se nista mnogo ozirala na delavske zahteve, ker sta se čutila močna, saj sta se zavedala velike podpore, ki jima jo je dajala oblast pri izkoriščanju našega slovenskega delovnega človeka.

Zaradi neznošnih življenjskih razmer in sirmošnih mezd je revščina naših delavcev čedalje bolj naraščala.

V taki neznošni situaciji delavstva je Osrednje društvo kovinarjev v Ljubljani odpovedalo Westnu kolektivno pogodbo. To društvo je predlagalo naj bi uredili neznošne razmere, v katerih je živelo delavstvo na obojestranskih pogajanjih, kjer bi rešili vprašanje mezd in še več drugih predeh vprašanj. Toda Westen se je temu predlogu uprli in dejal, da sploh ne priznava delavskih funkcio-narjev in zaupnikov za zakonite predstavnike delavstva. Delavstvo se je zaradi tega odločilo za stavko, ki se je pričela 28. marca 1922 in je bila v začetku le delna, ker okrog 300 stavkokazov ni hotelo zapustiti dela, šele pozneje, ko je stavkalo 800 delavcev je stavka popolnoma uspela.

Zaradi zanjup poslabšane situacije sta Westna pristala na razgovore in bila celo zelo nedostopna. Zlasti je pri tem pokazal svojo nemško nadutost Adolf Westen, ki je vpil in se repenčil: »Tu sem jaz gospodar in kdor noče delati naj gre!

Z lahkoto vas bom premagal, ker je oblast na moji strani!«

Zastopniki delavstva pa so bili vztrajni in so postavili pogoje: zvišanje mezd za 30 %, priznanje sindikata in delavskih zaupnikov za zakonite predstavnike delavstva, človeško ravnanje z ljudmi, upoštevanje predpisov, ki varujejo koristi delavstva, izboljšanje njegove socialne zaščite, pravica do letnih dopustov in da nihče ne sme biti zaradi stavke odpuščen z dela.

Ker Westen na te zahteve ni pristal, se je stavka nadaljevala in je trajala 10 tednov. Potem so se začeli novi razgovori in Westen je načelno pristal na zvišanje mezd za 8 %, izjavo, da sprejema zahteve delavstva pa je lastnoročno podpisal. Vendar pa je že naslednji dan prekršil spozrazum kajti odpustil je nad 400 delavcev. Ta dogodek povsem osvetljuje Westnovo osebno, kajti ta ni bil samo izkoriščevalec delavskega razreda, temveč tudi skrajno pokvarjen in zahrbtn tip človeka.

Kar ni mogel Westen doseči s silo, je dosegel z zahrbtno prevaro. Pri tem nečednem dejanju pa ga je tedanja korumpirana oblast dosledno ščitila. Ščitila je koristi tega tujega kapitalista proti domačim delavcem in je celo aretirala 32 organizatorjev stavke.

Večina delavstva v tovarni je takrat pod terorjem oblasti klonila in le nekaj delavcev je ostalo zvestih sindikalni organizaciji, ki se je previdno toda vztrajno pripravljala na nov napad.

V času velike gospodarske krize leta 1930 se je položaj delavstva, ki je bil že itak neznošen, še bolj poslabšal. Naši delavci so bili ogorčeni in ta ogorčenost je stopnjevala njihovo borbenost. V tem času je začel prihajati med naše delavce v tovarno Franc Leskošek-Luka, ki je bil prej sam delavec v tej tovarni. Stružnica na kateri je delal je še danes v pogonu v surovinskem obratu kot simbol vztrajnosti in jeklene volje tistega, ki jo je nekoč upravljal. Se danes prispeva pod upravo spretnih rok mlajše generacije svoj delež v strojnem parku.

Kot napreden delavec komunist je postal Franc Leskošek tajnik zveze kovinarskih delavcev Jugoslavije v Ljubljani, ter je s svojim odločnim nastopom, prenašajoč direktive komunistične partije, krepil borbenost in enotnost naših delavcev, proti razrednemu boju zoper razrednega sovražnika delavstva in zoper oportunitizem v lastnih vrstah. Ob izredno težkem političnem stanju v državi je ta zvesti sin slovenskega ljudstva vztrajno in neomajno stal na strani delavstva. Takratno celjsko podružnico kovinarske organizacije v Celju pa je sestavljalo večina naših delavcev, v kateri je bila prekaljena garda starejših kovinarjev, ki je vztrajno prenašala svoje izkušnje in proletarsko zvestost na nove člane.

Tako sta si stala takrat nasproti na eni strani odločen in energičen revolucionar in delavski voditelj Franc Leskošek-LUKA, na drugi strani pa vsemogočni Westen, ki si je po prvi zmagi nad svojimi delavci nakopičil ogromen kapital kot plod žuljev naših delavcev. Westen je postal lastnik tovarne emajlirane posode v Italiji, v Bassano del Grapa, kupil je železarno Jesenice, rudnik in topilnico v Topolskem, tovarno kemičnih izdelkov v Hrastniku in še neko tovarno emajlirane posode v Romuniji.

Tovariš Leskošek je v boju s kapitalisti skušal doseči čim več za delavstvo. On je kot bivši delavec v tej tovarni dobro poznal izkoriščevalske metode, ki jih je uporabljal Westen. Poznal je njegovo zahrbtnost in trmoglavost. Po njegovih navodilih so delavci zahtevali, da tudi oni sodelujejo pri sklenitvi nove kolektivne pogodbe in ne samo Westen in delavska zbornica. Le energični nastop tov. Leskoška in okrepljena moč delavstva sta prisilila Westna, da je podpisal novo pogodbo, po kateri so se neznošne razmere delavstva vsaj nekoliko izboljšale.

Toda tako izboljšanje ni dolgo trajalo. V naslednjih letih so delavci naše tovarne s svojimi nizkimi mezdami le životalili iz dneva v dan. Zaradi neusmiljenega in brezobzirnega izkoriščanja

FLUKTUACIJA KADRA V CELJU

Fluktuacija strokovnega kadra (višja in visoka šola – kader s srednjo izobrazbo ni problematičen v Celju) dobiva takšen obseg, da postaja družbeno političen problem. Obravnavanih 25 industrijskih in trgovskih podjetij je po oceni v sedanjem ekonomskem položaju sposobnih sprejeti preko 500 delavcev z višjo in visoko strokovnostjo. V zadnjih 3 letih (66, 67, 68 in vključno v tekočem letu) pa je podjetje zapustilo 135 zaposlenih ali na trenutno stanje zaposlenih preko 30 %. Od tega jih

je več kot 2/3 zapustilo celjski industrijski bazen in se zaposlilo v drugih občinah. Takoj na začetku pa moramo ugotoviti, da statistično pomembno (torej ne slučajno) zaradi nekih stalnih vzrokov mnogo bolj odhajajo strokovnjaki iz treh največjih industrijskih podjetij to je iz EMA, Cinkarne in Železarne Store. Če omenjena podjetja štejemo zaradi obravnave v velika podjetja in ostalih 22 v mala, dobimo naslednjo tabelo odhodov:

Dinamika kadrov	EMO			Železarna Store			Cinkarna						
Indeks rasti strok. kadra v podj. na št. zaposlenih leta 1966	66	67	68	69	66	67	68	69	66	67	68	69	
	števílo zaposl.			števílo zaposl.			števílo zaposl.						
Dinamika sprejema na št. zaposlenih z VS in ViS izobrazbo predhod. leta v %	45%	59%	20%	9%	13%	13%	10%	9%	—	13%	14%	—	
Odhod kadrov v %	17%	11%	16%	16%	8%	5%	24%	15%	—	7%	21%	14%	

Troje vrst rezultatov nam kaže na to, da so podjetja rastle po letu 1966 in so tudi sprejemala nov strokovni kader, da pa se je situacija v letu 1968/69 povsem obrnila. % odhodov so največji v letu 1968 in 1969, % sprejema pa znatno manjši, v Cinkarni pa ga sploh nimajo. V letu 1966 je še vsem trem velikim podjetjem znatno bolje kazalo, saj so skoraj vsa imela začrtane večje investicije. Imenovana podjetja pa so danes v fazi svojega razvoja, ko niso sposobna sprejemati, še bolj pa zadržati strokovnega kadra, ki ima že določeno delovno prakso. Boleča je ugotovitev, da kader, ki pridobi nekaj prakse zgubi perspektivo svojega nadaljnega razvoja v podjetju ali pa ga podjetje ni v stanju bolje nagraditi. Zaradi tega opažamo, da se ca. 1/3 strokovnih kadrov zaposli v drugih podjetjih v celjski občini, 2/3 pa odhaja drugam. Delovna organizacija, ki zaposluje večje število strokovnjakov, mora biti v stanju, da

organizira svoje delo na višjem nivoju. Sposobna mora biti nuditi dovolj strokovnega dela in tudi kontrolirati uspehe takega dela. Če podjetje preko dobrih vodilnih kadrov ni sposobno delo kontrolirati, postavlja vedno nove cilje, postane delo največkrat samo sebi namen, brez večjega ekonomskega učinka in pojavlja se najslabša kadrovska situacija, sposobni kader si najde drugo zaposlitev. Manj sposoben pa se zadovolji s situacijo, z nizkim delovnim učinkom in z uravnilovko pri politiki nagrajevanja.

V mnogo ugodnejši ekonomski in kadrovski situaciji so manjše delovne organizacije. Pri njih skoraj ne opazimo fluktuacije strokovnega kadra. Najlažje lahko to pojasnimo z dejstvom, da se šolani kader lažje uveljavi v malem delovnem kolektivu, ker ima konkretno delovno področje in lažje vidi svoje perspektive. Poleg tega so skladi na zaposlenega najmanjši v EMO in Železarni Štore, nekaj boljši (Nadaljevanje na 8. strani)

Odhodi višjega strokovnega kadra

Delovne organizacije	Ostali v del. raz.	Fluktuirali
Velika podjetja	703	86
Mala podjetja	1100	49

V tabeli je vsak zaposlen štet trikrat za vsako leto posebej

Številčni prikaz dovolj zgovorno dokazuje, da imajo velika podjetja neprimerno večjo fluktuacijo. To je pokazatelj zaradi svoje statistične pomembnosti odkriva sociološke pojave, kateri negativno vplivajo na motiviranost zaposlenih strokovnih delavcev v teh podjetjih. Po subjektivni oceni je trenutno finančno stanje v dveh podjetjih zelo slabo, v tretjem pa zadovoljivo (EMO). Ostala mala podjetja razen podjetij tekstilne stroke pa so vsa v mnogo ugodnejših finančnih pogojih. Gotovo

je eden od glavnih vzrokov fluktuacija strokovnih kadrov v neperspektivnosti podjetij, v zapiranju nadaljnega razvoja Železarne Štore in Cinkarne, bazične industrije in prepočasen razvoj EMO ob ekspanziji Gorenja v Velenju. Tako situacijo pa ugotavljamo v zadnjem letu, ker podatki iz prejšnjih let kažejo na drugačno situacijo. Podatki v spodnji tabeli kažejo rast strokovnega kadra v velikih podjetjih, dinamiko sprejema in dinamiko odhodov strokovnega kadra.

Kadrovska dinamika v velikih podjetjih

nja delavstva in grobega ravnanja vodilnega kadra z delavkami in delavci je leta 1936 začelo z veliko stavko. V tej stavki so delavci zasedli tovarno in zastražili vse vhode. Tovariš Franc Leskošek, Peter Stante in drugi sindikalni voditelji so pri tej stavki zvesto uveljavljali direktive Komunistične partije kot voditeljice delavskega razreda. Westen pa je preklinjal komuniste. Odpor delavcev mu je pomagala streti tedanja oblast, ki je poslala nadnje sto policajev in žandarjev ter detektivov, ki so pretepali stavkajoče, jih suvali in breali ter vlačili za lase na cesto. Stavkajoči delavci so bili v tovarni štiri dni brez hrane. Poleg policajev, žandarjev in detektivov je mobiliziral Westen proti svojim delavcem še gasilce, ki so brizgali na stavkajoče delavce vodo z drobnim peskom.

Samo pomoč kapitalistične države in njene oborožene sile je pomagala nacistu Westnu, da je zmagal nad svojimi delavci in se nad njimi kruto maščeval. Izmed 2000 zaposlenih delavcev je takrat odpustil iz tovarne 380 delavk in delavcev, ki so bili večidel funkcionarji kovinarske organizacije ali pa delavski zaupniki. Zopet je slavil zmago nad svojimi delavci in postal je zagrižen nacist. Njegova dinastija je še bolj triumfirala, ko je Hitlerjeva soldateska okupirala slovensko Stajersko. Po njegovi zaslugi in zaslugi njegovih pajdašev ter domačih izdajalcev so nacistični rablji mučili in ubijali delavce naše tovarne. Toda kljub terorju in strahovanju se je vključilo v NOB nad sto delavcev, ostali pa so v večini simpatizirali in podpirali narodno-osvobodilno fronto. Mnogi izmed njih so bili ilegalci. Izmed vseh teh je padlo v NOB, bilo ustreljenih ali likvidiranih v koncentracijskih taboriščih 46 delavcev in delavk, v internaciji pa je bilo odpeljanih 17 družin, mnogo pa jih je bilo izseljenih.

46 padlim žrtvam je kolektiv postavil spominsko ploščo na pobudo tov. Franca Leskoška-Luke in aktiva ZB ob vhodu v upravno poslopje, na

kateri so vklesani verzli našega pesnika Frana Roša.

Iz vrst naših delavcev sta izšla dva narodna heroja: Franc Leskošek-Luka in Peter Stante-Skala. Tovariš Luka, kot ga po domače imenujejo naši starejši delavci in borci, ni nikdar po-

zabil svojih nekdanjih sodelavcev v naši tovarni. Ves čas po osvoboditvi je prihajal k nam, nam svetoval in pomagal, kolikor je bilo v njegovi moči. V prvi petletki po osvoboditvi je kot star in izkušen revolucionar in gospodarstvenik dajal veliko moralno pomoč svojim nekdanjim sodelavcem. Ta veliki sin slovenskega ljudstva je

poleg svojih velikih in odgovornih funkcij našel vedno čas, da je obhodil včasih tudi večkrat na leto celo tovarno, se pogovarjal z delavci, jim svetoval in jih bodril. Takoj ob njegovem prihodu v tovarno so šle od delavca do delavca znane besede v našem kolektivu: »Luka je prišel.«

Ob njegovem obisku je bilo zlasti med starejšimi pa tudi mlajšimi delavci vedno nekako praznično razpoloženje. Njegova dejavnost je tesno povezana z življenjem in delom naših delavcev in naš delavski svet ga je že v prvih letih samoupravljanja izvolil za svojega častnega predsednika.

Tov. Peter Stante-Skala je bil eden izmed glavnih organizatorjev celjskih stavk. Njegova revolucionarna pot ga je vodila skozi trpljenje v zaporih in preganjanje zaradi napredne revolucionarne misli. Tudi njegova revolucionarna dejavnost je tesno povezana z bojem našega delavstva za pravico delovnega človeka.

Sicer pa, ko govorimo in pišemo o naših revolucionarnih voditeljih, se zavedamo, da to ni lahka stvar, kajti njihovo življenje in delo je neposredno vezano na zgodovinski razvoj delavskega gibanja in na razvoj revolucionarnih idej delavskega razreda. Večina njih je prešla težko pot v boju s sovražniki delavskega razreda. Ziveli in delali so z ljudstvom in za ljudstvo in kot taki ne pripadajo nikomur drugemu kot delovnemu ljudstvu.

Pod njihovim vodstvom so bili doseženi po osvoboditvi veliki gospodarski uspehi. Razvilo se je delavsko samoupravljanje kot najprikladnejša oblika družbenega upravljanja v naši socialistični domovini. Dolgoletni boj za obstoj in narodno-osvobodilna borba sta skovala v sreih naših delavcev brezmejno zaupanje v Zvezo komunistov in tovariša Tita. Iz tega izhajajo tudi veliki gospodarski uspehi, ki jih je dosegel v povojni dobi naš kolektiv. Naši delavci so se vedno masovno

(Nadaljevanje na 6. strani)

VEDNO DOBRODOŠLI

Na zadnji delovni konferenci organizacije zveze komunistov so navzoči še posebej toplo pozdravili člane ZK — naše nekdanje sodelavce

Člani ZK, ki so lani odšli v pokoj so prišli na delovno konferenco — tako bo tudi poslej vedno

ALI VESTE?

da je naša organizacija Zveze komunistov vključila lani 21 novih članov

da šteje letos že spet 12 članov več

da je bilo zadnjih pet novih članov sprejetih na zadnji delovni konferenci, da pa so bili pred tem sprejeti že na proslavi 50-letnice KPJ v Celju

da delujejo mladi člani v aktivu mladih komunistov pod vodstvom Iva Gostčnika

da je bilo lani poleg letne konference še šest delovnih konferenc in dve izredni

Franjo Orel spada med nas — radi smo ga spet srečali na konferenci ZK in ko je prejel v spomin knjigo o Titu, ga je pozdravil prisrčen aplavz

V ZK vstopajo mladi člani kolektiva...

Jutranji avtobus

*Sede in stoje
se poslavljam od noči,
ko v očeh nam še megla lebdi
a roke se že nemirno
in budno
v žuljih krivijo,
saj je že tu
poslednja
in prva postaja —
tovarna.*

Prehojena pot

(Nadaljevanje s 5 strani)

odzvali klicu PARTIJE in tovariša Tita za obnovo porušene domovine. Po njihovi zaslugi je začela naša tovarna obratovati že nekaj dni po osvoboditvi. Od leta 1945 do leta 1950 je bilo proglašanih nešteto udarnikov, racionalizatorjev in novatorjev. Iz starih strojev so iztisnili vse, kar so ti zmogli, jih negovali kot dragoceno stvar, saj so se zavedali, kolikšne pomembnosti je brezhibno obratovanje teh strojev za naše gospodarstvo.

V dobi od leta 1945 do leta 1969 je bilo uvedenih v redno proizvodnjo mnogo novih proizvodov. Začeli smo izdelovati avtomobilske odpreske, avtomobilska kolesa, butan jeklenke, kotle za centralno kurjavo na tekoča goriva, odpreske kot polproizvode za drugo kovinsko industrijo, specialne radiatorje in industrijo transformatorjev, stroje za teko stročnice za potrebe tekstilne industrije, econom lonce, termos kuhinje, kotle za prevozne kuhinje, kante za smeti, emajlirane fasadne plošče za stavbe na otoku v Celju, aluminijaste kilske konzervne škatle, spojke za rudarstvo, več vrst pomivalnih omaric, emajlne frite za prodajo, ABC garniture z nerjavečim robom, nove jedilne skodelice z nerjavečim robom, Trimf pekače, elektro specialno posodo s struženim dnom, instalacijo za tovarno organskih barvil (strojni deli), oljne peči različnih velikosti, trajno gorečo peč na trda goriva, aluminijaste transportne vrče itd.

Naš kolektiv je poštvalnovalno in nesebično pomagal 66 podjetjem po vsej državi. V večji ali manjši obliki se je razvila kooperacija s Tovarno avtomobilov v Mariboru, Industrijo motorjev v Rakovici, Rade Končar v Zagrebu, Iskro v Kranju, Krušikom v Valjevu, Zelezarno na Jesenicah, Savo v Kranju, Bratstvom in jedinstvom v Zemlu-

nu, Tovarno tehtnic v Celju, Elmo v Črnučah, Saturnumem v Ljubljani, Goranom v Zagrebu itd.

V našem kolektivu je bil vzgojen strokovni kader za vso emajlno industrijo v Jugoslaviji. Naši delavci so prenesli svoje strokovno znanje svojim tovarišem iz raznih podjetij tako, da ti danes uspešno opravljajo svoje delo in vzgajajo nov kader v emajlni industriji.

V zadnjih letih sta bila priključena k podjetju emajlirnica kopalnih kadi v Kruševcu in obrat TOBI v Bistrici pri Limbušu. Za oba ta obrata si je kolektiv izredno prizadeval, da sta začela obratovati v normalnih razmerah in brez deficita, za kar je vložil velika denarna sredstva.

Naše investicijsko vlaganje v povojni dobi je temeljilo predvsem na vzdrževanju obstoječih naprav in strojev in le deloma na novih postrojenjih. Šele leta 1959 smo začeli izvajati delno rekonstrukcijo podjetja. V prvi etapi so bila rekonstruirana predvsem obratna poslopja, ki so imela večji del lesene strehe. Nivelacija tal je bila med posameznimi objekti različna, kar je močno otežkočalo notranji transport. Delno je rekonstrukcija zajela tudi popolnejšo ureditev in nabavo postrojenja za proizvodnjo emajlirane posode, pocinkane posode in radiatorjev. Zgrajena in opremljena je bila nova toplotnica emajlov, nova toplotna, ki se sedaj dokončuje in nov lužilni stroj. Poleg tega je bila postavljena aceti-lenska naprava v notranjosti tovarne, ki je predstavljala resno nevarnost, ki je bila z njeno prestativitvijo izven območja proizvodnih obratov odstranjena. Nabavljenih je bilo tudi nekaj novih strojev. Pretežni del stroškov rekonstrukcije podjetja je nosil kolektiv sam. Dobil smo le malenkostne kredite. Skratka, kolikor je bilo v naši moči, smo si pomagali sami, čeprav je kolektiv dajal v vsej povojni dobi družbeni skupnosti več kot je zmožal, tako, da so bili osebni dohodki naših delavcev večidel na repu lestvice v občini in republiki.

V času gospodarske reforme so se organi upravljanja in vodstvo podjetja ubadali z velikimi težavami. Vendar nismo bili nepripravljeni, kajti izkušnje iz prejšnjih let so nas izučile, da se lahko zanesemo le na svoje lastne sile, čeprav dajemo in smo dajali svoj velik prispevek našemu skupnemu gospodarstvu. V reformnem času so znatno porasle cene reprodukcijskih materialov, cene naših izdelkov pa so bile plafonirane. Zaradi tega je bilo podjetje na skladih mnogo oškodovano in je bilo težko kaj več storiti za razširjeno reprodukcijo. Kljub temu pa smo s svojimi lastnimi silami mnogo storili.

Naj navedem le nekaj podatkov o porastu proizvodnje. Če vzamemo za leto 1936 indeks 100, je porasla proizvodnja v letu 1950 za 66 %, leta 1953 za 97 %, leta 1960 za 238 %, leta 1965 za 439 % in leta 1968 za 508 %. Ta porast je razumljivo odvisen od raznih ekonomskih in drugih faktorjev, vendar ni pri tem posebno odločujoč porast delovne sile.

Če primerjamo gornje pokazatelje porasta proizvodnje s številom zaposlenih, potem vidimo, da smo imeli v letu 1950 16 % manj, v letu 1955 prav tako 16 % manj, v letu 1960 13 % več, v letu 1963 63 % več in v letu 1968 86 % več zaposlenih kot v letu 1936. Zadnja leta se je bistveno spremenila tudi struktura zaposlenih. Od prvotnih dveh inženirjev in nekaj tehnikov v letu 1945 imamo danes zaposlenih preko 30 inženirjev, 77 tehnikov, 4 z višjo oz. visoko šolo ostalih smeri, predvsem ekonomistov in komercialistov.

Podjetje je za družbeni standard dajalo predvsem zadnja leta ogromna sredstva in poseduje preko 600 stanovanj; še letos pa bo vseljiv še en stolpič in stolpnica na Hudinji.

V letu 1969 je planirana proizvodnja po vrednosti 35 milijard S-din po količini 40.500 tn. Kolektiv bo to nalogo izvršil, če bo dovolj razumevanja pri merodajnih organih in bančnih institucijah.

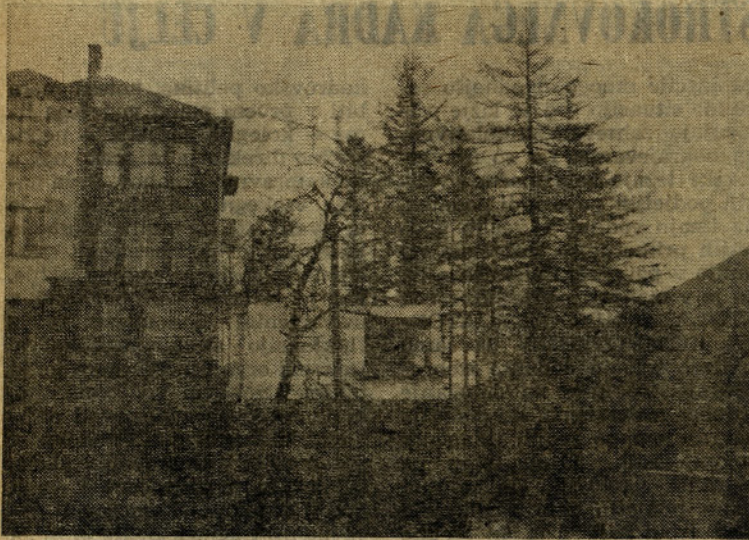
Dve izmeni za Češko

Tudi v letošnji sezoni smo pripravili članom kolektiva letovanje v ČSSR. Prva izmena je že odpotovala, druga izmena pa bo na Čehoslovaškem letovala od 20. do 30. avgusta.

V prvi izmeni je odšlo na letovanje 30 letovalcev — od tega je sindikalna podružnica EMO brezplačno omogočila 16 članom ko-

Gotvaldovo

Planinski dom Švarma na Ostravici

Največji in najakutnejši problem, s katerim se podjetje danes srečuje, je pomanjkanje obratnih sredstev. Stalna nizka akumulativnost podjetja kot posledica še pred kratkim plafoniranih prodajnih cen ob nenehnem naraščanju cen reprodukcijskega materiala in ostalih proizvodnih stroškov ni dovoljevala, da bi si podjetje iz lastnih virov ustvarilo dovolj velik sklad obratnih sredstev, ki bi bil potreben ob tako visokem povečanju proizvodnje za nemoteno poslovanje.

Podjetje posveča prav zadnja leta posebno skrb razvoju novih proizvodov, nove tehnologije, uvaja pa tudi novo organizacijo dela. Zavedamo se, da je za razvoj podjetja nujno, da upoštevamo pri proizvodnji novih in že obstoječih proizvodov moderno in tehnično izpopolnjeno proizvodnjo ter da tako asortiment proizvodnje stalno izpopolnjujemo.

Zavedamo se tega, da bi bilo potrebno naše gospodarsko poslovanje malo podrobneje osvetliti, vendar menim, da je o tem že nam vsem mnogo znanega in da moramo današnjo slavnostno sejo posvetiti predvsem spominu na našo 75-letnico in na 50-letnico ustanovitve KP Jugoslavije — ZK Jugoslavije, ki nam je kot revolucionarna partija delavskega razreda pokazala pravo pot v nov svet in nas vodi dalje s tovarišem Titom na čelu v oblikovanje sodobne, enakopravne in svobodne socialistične demokracije.

Mnogi izmed delavcev starejše generacije so že upokojeni, mnogih pa ni več med živimi. Nekateri izmed njih pa še pridno delajo in store kolikor največ morejo za napredek podjetja. Te smo povabili na današnjo slavnostno sejo in se jim bo kolektiv oddolžil vsaj deloma za njihovo požrtvovalno delo s skromno nagrado. Od teh naših tovarišev, ki čutijo veliko pripadnost kolektivu in ki so bili za svoje požrtvovalno delo odklikovani v preteklih letih in prejeli najvišje priznanje kolektiva — zlate značke, kolektiv še mno-

lektiva letovanje v ČSSR, 11 članov kolektiva pa je odšlo letovat na lastne stroške. Emajlirski krožek v tovarni pa je poslal na brezplačno letovanje enega svojih članov. Prav tako je tudi Društvo ljudske tehnike omogočilo brezplačno letovanje trem svojim članom.

Letovalci potujejo s češkim avtobusom preko Avstrije do planinskega doma ŠVARMA na Ostravici. Cena letovanja za eno osebo, v katero je vključen prevoz, hrana, prenočišče znaša 200 dinarjev. Letovanje traja 10 dni.

go pričakuje. To so izkušeni ljudje, ki so prešli večidel vse faze povojnega razvoja samoupravljanja. Njihove izkušnje bodo mnogo koristile nadaljnjemu razvoju podjetja, utrjevanju humanih in tovariških medsebojnih odnosov in modernizaciji našega proizvodnega procesa. Tudi naših zaslužnih delavcev, ki so odšli v pokoj, se bomo morali ob našem jubileju spomniti in jih povabiti na proslavo, ki bo po našem programu letošnja jesen.

V tem kratkem govoru sem poskušal izluščiti le drobtinico naše revolucionarne preteklosti kot spomin na žilavo revolucionarno borbo naših de-

lavcev, pod vodstvom naše Zveze komunistov in tov. Tita. Za kolektiv s tako bogato revolucionarno preteklostjo pa je vredno živeti in delati!

Naj nam bo ta naš jubilej v vzpodbudo, da bomo kot doslej tudi v bodoče dobro opravili svoje delo v zadovoljstvo vseh nas in naše socialistične družbe.

NAJ ŽIVI 50. OBLETNICA ZKJ!
NAJ ŽIVI 75. OBLETNICA NAŠE REVOLUCIONARNE PRETEKLOSTI IN DELA!
ZIVEL TOVARIS TITO!

Dvorana delavskega sveta je bila ob slavnostni seji nabita do zadnjega kotička — Navzoči sledijo govoru Slavka Vizjaka

Za prijetno počutje letovalcev v ČSSR bodo predstavniki NORME pripravili našim letovalcem več prijetnih presenečenj.

V 10 dneh si bodo letovalci ogledali podjetji NORMA in RADLE, v celodnevni izletih bodo obiskali LOHACEVICE, GOTVALDOVO in RADHOSTE. V večernih urah pa bo za prijetno počutje poskrbel godba na pihala podjetja NORMA iz Sfingsa pod vodstvom dirigenta Františka Holinke. T. M.

PISMA

Vsem vodilnim in drugim sodelavcem v kleparskem oddelku se iskreno zahvaljujem za darilo ob odhodu v pokoj.

Voga Ani Vsem sodelavkam in sodelavcem se zahvaljujem za darilo, ki sem ga sprejela ob odhodu v invalidsko upokožitev in jim želim obilo uspeha pri nadaljnjem delu.

Lampret-Zorzini Dragica

Dopisujte

v naš list!

Zakaj raziskovanje le do 60 odstotkov

Nemški gospodarski časopis »Handelsblatt« je objavil članek, iz katerega lahko povzamemo marsikateri problem v premisli, oziroma za praktično uporabo, pa če gre za znanstveno-raziskovalne dejavnosti ali za razvojne enote v industriji.

Znanstveniki se vse bolj pritožujejo, da ne pridejo več do svojega dela. Ta problem nastopa očitno prav tako na vzhodu, kot na zahodu. Stolica za znanstveni komunizem v Akademiji družbenih znanosti pri CK KP ZSSR, je v nekaterih znanstvenih inštitutih izvedla anketo med 700 znanstveniki, od katerih jih polovica meni, da delajo daleč pod svojo polno zmogljivostjo.

Pri podrobnejši obdelavi podatkov se je pokazalo, da porabijo za neposredno raziskovalno dejavnost (izvedba teoretskih in eksperimentalnih del, za zbiranje in ocenjevanje raziskovanega materiala in za izdelavo poročil in artiklov) le 61,5 % razpoložljivega časa.

V nekaterih zavodih ne izrabijo vodilni znanstveni sodelavci skoraj polovice delovnega dneva za svoje osnovne naloge. Po sovjetskih podatkih prispeva vsak od 800.000 raziskovalcev v SZ s svojim delom povprečno 50.000 rubljev letno k povečanju produktivnosti. Vsi skupaj dajejo torej naravnost fantastični prispevek v vrednosti 556 milijard din!

V sovjetskem poročilu menijo, da ni napak, če znanstvenik, ki pripravlja eksperiment, sam sodeluje pri montaži in opremi naprav ter s tem pomaga snovati aparate, ki služijo za preverjanje njegovih zamisli. To mu končno le pomaga, da temeljiteje prodre v srž problema. Čisto tehnični postopki, ki ne zahtevajo najvišje kvalifikacije, pa so sestavljanje raznih narišev, izdelava dokumentov in poročil, čitanje materialov, kontrola navedkov, iskanje potrebnih podatkov in informacijske literature, nastavljanje računalnikov za elektronski računalnik in podobno. Žal morajo, razen najpomembnejših učenjakov, znanstveniki večinoma sami opravljati tovrstna tehnična opravila.

Po neki navedbi porabi visokokvalificirani znanstvenik dnevno najmanj dve uri za čisto mehanska opravila, kar znaša letno 90 delovnih dni po 8 ur. Delež izgube časa na račun iskanja informacij, bi lahko nadomestila osmina (100.000) dodatnih sodelavcev. Enako kot na zahodu se tudi v SZ pritožujejo zaradi pomanjkanja pomožnih moči. Inženir naj bi imel ob strani dva do tri tehnike in laborante, razmerje pa čisto znaša

1:1. Izguba časa z upravnimi nalogami znaša 24,2 %. V čakalnicah vodstvenih kadrov, s preskrbo raznih podpisov in dovoljenj in s težkočami pri nabavi gre v izgubo do 26,9 % časa. S povečanjem kvalifikacije raste poraba časa za znanstveno-organizacijsko pripravo delo. V testiranih inštitutih je znašala pri vodilnih znanstvenih sodelavcih izguba 16 % in pri vodilnih upravnih kadrih do 70 % delovnega časa. Poraja se paradoks, da imajo najbolj kvalificirani in najvišje plačani kadri vse manj časa za raziskovalna dela. Zato često podaljšujejo de-

lovni dan, nadaljujejo z nalogami doma globoko v noč ali v prostih dnevih, kar se spet negativno odraža na njihovi storilnosti. Fiziolog N. Svedenski omenja, da človeka manj utruja intenzivno delo, kot dejstvo, da je delo večinoma slabo organizirano.

Iz analize dokumentov, naročilnic in poročil ter iz razgovorov z znanstveniki izhaja, da bi skoraj v vsaki organizaciji brez škode lahko zmanjšali za polovico raznovrstno papirno šaro — nepotrebna poročila, zbiranje neštetihih zabeležk, odvečna pisma in vloge. Nemale rezerve za pri-

hranek časa bi pridobili z novim režimom zasedanj in sestankov, ki odvzemajo najbolj produktivne dopoldanske ure. V nekaterih inštitutih so uvedli strogo pravilo, da zasedajo ob koncu delovnega dneva, kolikor mogoče operativno brez odvečnih izvajanj, debat in diskusij. Dopoldne ne sme v laboratorij noben tujec, še več — niti kolega iz lastnega inštituta. Nepotrebno je tudi čakanje v predsobah vodilnih kadrov, ker predhodno telefonsko določijo točen čas razgovora. Sodelavci se posvečajo edino in samo svojemu delu.

FLUKTUACIJA STROKOVNEGA KADRA V CELJU

(Nadaljevanje s 5. strani)
v Cinkarni in da so slabši še v podjetjih tekstilne panoge (Metka, Toper). Poleg tega so mala podjetja v mnogo ugodnejšem položaju pri formiranju politike nagrajevanja. Organizacija dela v malem podjetju dopušča mnogo več iniciative vsakega posameznika pri delu in zaradi tega opažamo tudi večjo produktivnost. V velikih delovnih organizacijah pa se zaradi obsega del formira veliko število vodstvenih delovnih mest in ta so po kriterijih analitične ocene bolj nagrajena od referentskih strokovnih delovnih mest. Tako se formirajo kriteriji za nagrajevanje strokovnega delavca preko osebnega dohodka, ki ga dobi njegov nadrejeni kar pa največkrat sili v uravnilovko. Zaradi tega so osebni dohodki strokovnega kadra v treh največjih podjetjih zakonito nižji kot v manjših podjetjih. Za primer navedimo razpon osebnega dohodka diplomiranega inženirja v EMO 1.694 do 1.952 din in razpon v AERO 2.126 do 2.793 din. Zaradi tega je ugotovljena negativna zveza med velikostjo podjetja in višino plače strokovnega delavca. Mala podjetja mnogo stimulatvnejše nagrajujejo strokovni kader kot večja. Ker je tudi izračunana zveza med velikostjo podjetja in fluktuacije pozitivna in pomembna, lahko z gotovostjo trdimo, da so osebni dohodki strokovnjakov osnovni motiv za beg iz podjetja. Poznavanje dejstva, da je nagrajevanje glavni faktor fluktuacije strokovnih kadrov, katerega rešitev pa zahteva tudi poznavanje ugotovitve, da je vodenje podjetja, vodenje vodilnih in strokovnih delavcev. Glavni direktor se mora pri svojem delu v večji meri posvečati kadrovsko organizacijskim problemom, kot pa ozkotehničnim problemom. Tudi v tem vprašanju imajo manjše delovne or-

ganizacije mnogo ugodnejšo socialno situacijo, saj se lažje prilagajajo zahtevam stimulatvne nagrajevanja. Da so uravnilovske težnje zelo močne v velikih podjetjih, pove tudi podatek, da imajo vodilni v večjih podjetjih primernejšo izobrazbo, saj imajo v povprečju višjo šolo, da pa je v manjših podjetjih, razen ETOLA, TEHNO-MERCATORJA, KOVINOTEHNE pa samo srednje šolo in dodatno izobrazbo. To kaže na delovanje trdnega mehanizma, saj podjetja nagrajujejo po svojih finančnih zmogljivostih. Kljub temu pa moramo ugotoviti, da se tudi mala podjetja zelo razlikujejo med seboj med tista, ki osebne dohodke dosegajo z boljšo kadrovsko strukturo vodilnega tima in tistimi, ki dosegajo finančne uspehe predvsem zaradi konjunkturo na tržišču.

Kot družbeno politični forum, se moramo postaviti na stališča, ki trajnejše rešujejo problem fluktuacije, katere je delno pogojena z večjo ali manjšo konjunkturo posamezne delovne organizacije na trgu. Ampak v največji meri pa z optimalno

kadrovsko politiko, katere mora biti v prvem planu vodečega tima — kolegija podjetja — neposredno direktorja in preko njega samoupravnih organov. Prva naloga vsakega podjetja ne glede na velikost in konjunkturo je kadrovanje optimalnega strokovnega sestava vodilne ekipe. Saj je le-ta v ozki povezavi z ustvarjenim dohodkom in z fluktuacijo strokovnega kadra. Delovna organizacija mora imeti takšen strokovni vodstveni tim, ki je sposoben zaposlovati strokovni kader, dvigati strokovnost posameznih strokovnih služb, la, dela, ki je vključeno v večji nudi strokovnjakom dovolj deekonomski učinek podjetja in ga primerno nagrajevati. Vse to kaže na dejstvo, da je oblikovanje kadrovske politike funkcija vodstva podjetja. Praksa je pokazala, da je odnos do direktorja, do organov samoupravljanja in odgovornost za kadrovsko politiko v močni medsebojni povezavi. Čim večja je v razvojni politiki direktorjeva naslonitev na kadrovsko organizacijske potencialne, tem bolj je razvito samoupravljanje.

f. b.

NOVO V KNJIŽNICI

— »Vaganje i mjerenje sila pomoću mjernih čelija u modernoj industriji«. Beograd 1968.

— »Opšti pregled završne obrade metala u Velikoj Britaniji«. Beograd 1968.

— »Izbor i primerna elastičnih nabranih spojeva za kompenzaciju produženja«. Beograd 1968.

— »Specialni alatni strojevi za proizvodnju svrdla, navojnih svrdla i matrica«. Beograd 1968.

— »Površinska priprema sa vacu-blast uređajem«. Beograd 1968.

— »Novi način primena samonarezajućih vijaka«. Beograd 1968.

— »Čišćenje metala«. Beograd 1968.

— »G. K. N. Spat-sistem«. Beograd 1968.

— »Tekst color filma vacu-blast prostorije«. Beograd 1968.

— »Prenosni odnos remenskog prenosa za pogon«. Beograd 1968.

— Vukalović M. P.: »Thermodynamic Properties of Water and Steam«. Moskva 1967.

— Lehmann G. H.: »Erol-Lexikon«. Mainz 1964.

LIK KOMUNISTA V ODSEVU IX. KONGRESA ZKJ

Menda ni še nobeden dosedanja kongres toliko razgibal komuniste in zbudil toliko zanimanja med našimi delovnimi ljudmi kakor tudi delavcev v svetu kot deveti kongres. Kot kaže, so v zunanem svetu pričakovali, da bo deveti kongres, kongres senzacij mednarodnega in notranjejugoslovanskega pomena. Senzacij pa kongres ni prinesel. Kot vsak kongres je bil tudi ta resen dogovor med delegati, ki so se spoprijeli z vsemi problemi današnjega časa, dosegli enotna stališča o najpomembnejših vprašanjih in sprejeli pomembne dokumente, katerih vsebina pomeni kažipot v bodočnost, ki ni

lik komunista med ljudmi. Sklepe devetega kongresa pozna vsa naša javnost in če nismo še odpravili metodo zaprtih diskusij, jo bo treba čimprej odpraviti, saj ni bilo doslej malo primerov, ko so nekateri posamezniki na sestanku z vso vneto podprli stališča Zveze komunistov, na svojem delovnem mestu pa so ravnali drugače. Zveza komunistov nas uči, da se komunisti ne smejo prevzeti zaradi doseženih uspehov, kajti pri nadaljnjem delu bodo še naleteli na ovire in zapreke, ki pa jih bodo lahko obvladovali le, če bodo na tako borbo pripravljani. Zato Zveza komunistov upravičeno postav-

Zveza komunistov ne more trpeti v svojih vrstah ljudi, ki so komunisti samo po besedah, nič pa se ne brigajo za svoje delo, ne spoštujejo delovne discipline, ne skrbijo za politično in duhovno izpopolnjevanje. Pri komunistih se ne smejo razhajati besede z dejanji, saj je znano, da se ljudi ne sodi po besedah, temveč po njihovih dejanjih.

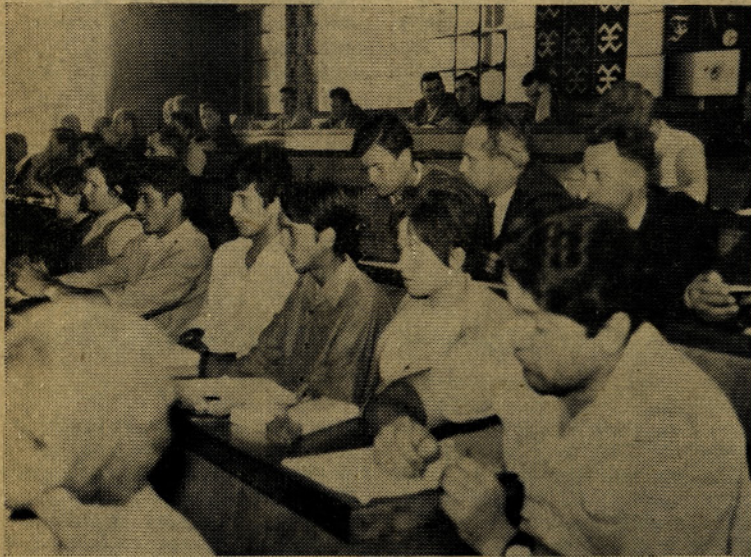
Komunist mora pravilno razumeti in presoditi kritiko, ki prihaja od množic. Poleg tega, da pravilno razume kritiko in je samokritičen do svojega dela je potrebno, da je odločen pri svojem poslu, hladnokrven, da dela po načrtu, da trezno oceni vse možnosti in načine izvršitve postavljenih naloge.

Komunist pa se ne sme omejiti le na njemu zaupano dolžnost. On ne more ravnodušno mimo nepravilnih pojavov, ki jih zapazi, pa čeprav ti pojavi ne spadajo v njegov delokrog. To pa ni le dolžnost vsakega komuniste temveč dolžnost vsakega delovnega človeka, ki je dolžan, da

opozori in pokaže na razne pojave in nepravilnosti, ki prinašajo podjetju in skupnosti škodo.

Cas reforme zahteva od nas, da pazimo na vsak dinar, da čimbolj varčujemo, da zelo pazljivo varujemo našo imovino, ki je naša in vseljidska last. Na področju našega gospodarstva je naše delo usmerjeno v smer kako čimbolj pomnožiti ljudsko bogastvo in dvigniti ljudsko blagostanje. To kar so ustvarili milijoni delovnih rok moramo skrbno čuvati in preprečiti raznim elementom, ki hočejo živeti na lahek način, da bi kakorkoli razsipavali družbeno imovino.

Nedvomno je, da je prišel odmev devetega kongresa ZKJ do slehernega našega delovnega človeka, ki od nas komunistov upravičeno pričakuje, da pomagamo delovnim ljudem naše dežele uresničiti socialistično stvarnost v kateri bodo ljudje srečno in mirno živeli. Pot pred nami je odprta in nas vabi. Poj-dimo pogumno po njej.

Člani OZK v naši tovarni na zadnji delovni konferenci

dolga samo toliko kot čas do novega kongresa.

Lahko rečemo, da kongres ni sestavljal podrobnih receptov za naš razvoj, pač pa je nedvomno nakazal smer v nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih odnosov in v izpeljavo družbene in gospodarske reforme.

Jasno je, da so imela nekatera vprašanja na kongresu večjo težo, ker je moral biti kongres odraz časa in dogajanj ter pojavov ki so za nami ali pa jih predvidevamo. Zaradi tega je razumljivo, da so na kongresu prevladovali problemi, ki jih prinaša reforma.

Po devetem kongresu so pred komunisti jasno začrtane naloge. Vsak se bo moral na svojem delovnem mestu potegovati za cilje, ki jih je postavil deveti kongres. To pa še toliko bolj, ker so bili dokumenti, ki jih je kongres sprejel podprti od ogromnega števila članstva.

Naloge pa, ki stoje pred komunisti niso prav nič lahke. Sleherni bo moral biti komunist povesod, kjer dela in kjer živi. Treba bo bolj kot doslej izgrajevati

lja vprašanje vsakemu svojemu članu: kako se pripravljaj, kako se izpopolnjuješ v političnem in strokovnem znanju, da boš kos nalogam, ki stoje pred tabo. To vprašanje je zlasti aktualno sedaj, ko je bilo sprejetih v Zvezo komunistov mnogo mladih delavcev.

Naši delovni ljudje gledajo v komunistu človeka, ki služi kot vzor v vsakem pogledu, človeka, ki so mu interesi skupnosti vedno važnejši od osebnih, lastnih interesov.

V zgodovini naše Zveze komunistov, katere petdesetletnico praznujemo letos, so se komunisti v očeh ljudstva afirmirali kot resnični sinovi ljudstva, kot borci, ki jim je bodočnost ljudstva

Tako kot so komunisti v času narodnoosvobodilnega boja bili vsem borcem za primer junaštva, discipliniranosti, poznavanja orožja in vojnih spretnosti, tako morajo komunisti tudi danes v pogojih mirnega dela pokazati primer trdnosti, delovnega elana, discipliniranosti in strokovne usposobljenosti.

BODITE PREVIDNI PRI DELU

Pravijo, da je previdnost mati modrosti. Če smo pri delu previdni, pogosto izbegnemo nesrečo, ki bi se sicer zgodila, ko bi ne bili previdni. No in če nismo previdni, se nam lahko pripeti nesreča, ki nas manj ali več prizadene. Prizadene nas tudi mala nesreča, saj ima za naše zdravje lahko tudi težje posledice.

V mesecu aprilu smo imeli kar precej prask po prstih na rokah, urezov in podobno. Pa si malo oglejmo kako vse to izgleda.

EMAJLIRNICA:

Fanika Kijakovič se je lažje ponesrečila, ko ji je padla iz nosilca pečnih rešetk deska po hrbtu in levi nogi. Če bi bila deska prav postavljena, Fanike ne bi bolelo.

Nada Sivka, ki je nalagala posodo na transportni voziček, se je zaskalila v desno nogo. Vzrok je neprimerna obutev pri takem delu.

Marjanu Juteršku je počila zračnica, ko se je peljal na delo, tako da je zaradi tega padel in dobil odrgnine na rokah. Tudi kolo je treba negovati in morda tudi v tem primeru ne bi bilo odrgnin.

Anici Krivokapič, ki se je peljala domov z dela, je med potjo prišlo dinamo med kolo, tako da je padla in si poškodovala levo roko. Če bi bilo kolo v redu, ne bi bila roka poškodovana.

SUROVINSKI OBRAT:

Edvard Levstik je prevažal pločevino in se urezal na ostrem robu pločevine v levo roko. Verjetno bi moral imeti primerne rokavice pri delu.

Ivica Brakušič je jemal orodje s police, pa mu je padlo na glavo. Z malo več previdnosti bi mu bile bolečine prihranjene.

Zdravko Kroflič je robil krožnike pa ni pravilno vložil krožnika v robilni kolot in krožnik ga je usekal po prstu leve roke in mu ga poškodoval. Seveda je bolelo.

Alojz Leban je ravnal ekonom lonce pa mu je lonec padel na glavo in mu napravil »buško«. Buška pa navadno zelo boli.

Ludvik Korošec se je tudi ukvarjal z ekonom loncem pa mu je pri stroju spodrsnila roka, tako da je udaril z njo ob vrteči se lonce in si poškodoval prst.

Jakob Maher se je vračal od nekoč na svoje delovno mesto, spotoma pa je zadel s prsti desne roke v pocinkane lonce in se urezal. Ni dobro, če se z rokami preveč maha.

Franc Jelen se je pri vlečenju pločevine urezal v prst leve roke.

Alojzu Babiču je pri razkladanju padlo železo na levo nogo in mu jo poškodovalo.

Adolfu Sivku je spodrsnila kanta iz rok in mu padla na (Nadaljevanje na 10. strani)

1. junija smo odprli počitniški dom v Crikvenici

Pred sezono je Gradbeno podjetje Obnova Celje opravilo še preureditvena dela v jedilnici in kuhinji. Jedilnica je urejena tako, da je zasteklena z zahodne strani. V večernem času je možno jedilnico popolnoma zapreti s stekleno steno, v lepem vremenu pa je lahko odprta. Strop jedilnice je obložen z lesom v naravni barvi, na njem pa so obešeni lestenci, ki dajejo poseben videz urejenemu stropu.

Za večerne prireditve in za bivanje letovalcev so vgrajene žaluzije, s katerimi lahko popolnoma zasenčimo celotni jedilni prostor, tako da razsvetljava in hrup ne moti letovalcev v vili Gina.

Poleg preureditvenih del smo za počitniški dom nabavili no-

ve kuhinjske elemente — med drugim: električni hotelski štedilnik, 120-litrski hladilnik, avtomatsko tehtnico in porcelanaste hotelske krožnike.

Vse to smo morali napraviti zaradi ugodne rešitve Skupščine občine Crikvenica, ki nam je dovolila registracijo doma v dom odprtega tipa. Ta registracija doma je bila nujna, ker se bodo sedaj lahko hranili in prenočevali v domu, kadar ne bo polno zaseden, tudi drugi letovalci in tuji turisti.

Prav tako kot lani, smo tudi v letošnji sezoni najeli privatna ležišča v vilah, ki pa so vse v neposredni bližini počitniškega doma.

Prihodnje leto bomo morali po sklepu občinske skupščine Crikvenica odstraniti vse week-

end hišice, ker te kvarijo izgled okolice, saj je naš dom v vilškem zazidalnem okolišu.

Upamo, da bomo uspeli na mesto starih weekend hišic zgraditi nove montažne betonske vrstne hišice.

Želimo si, da bodo tudi letos letovalci zadovoljni z organizacijo in strežnim osebjem, da se bodo vrnili v tovarno zagoreli in da bodo zadovoljni z našim delom.

Že sedaj lahko rečemo, da nam ni treba biti žal sredstev, ki smo jih vložili za redno poslovanje našega počitniškega doma ob morju.

M. T.

Bodite previdni

(Nadaljevanje z 9. strani)
prst leve noge ter mu ga poškodovala.

Marjan Rakovnik je snemal kozice z robilnega avtomata pa se je na slabo zarobljeni kozici vrezal v prst desne roke. Kozica torej ni bila dobro zarobljena.

Anton Pustek je pomagal svojemu sodelavcu pri delu, pri čemer pa je sodelavec pognal stiskalnico, tako da je Pusteka stisnilo ob zaščitno pregrado in mu poškodovalo prsta leve noge.

Ko si je Franc Ivenčnik vpi-soval dnevno normo, mu je zaradi nerodnosti sodelavca padel na glavo železni drog, ki je bil prislonežen v bližini ter mu poškodoval glavo.

Ivanu Centrihu je na poti z dela nenadoma skočil pred moped pešec in ni mogel preprečiti trčenja, tako da je padel z mopeda in si poškodoval desno nogo in glavo.

Karl Korenak je vlagal ron-dele za pocinkane lonce v orodje za vlečenje. Ko je izvlačil dno mu je odrezalo štiri prste na levi roki.

Anica Borinc je pri izpraznjevanju transportnega zaboja zadela s prstom ob zaboj tako, da se je močno zaskalila v prst leve roke.

Higin Kukovič se je zbedel v levo nogo, ko se je vračal od nekod na svoje delovno mesto in je stopil na ostro konico pločevine.

Vojko Žučko si je poškodoval glavo. Njegov sodelavec je vlagal zalivače v transportni zaboj in ga zadel z zalivačo po glavi.

Oskar Jelenko je vpenjal orodje na stiskalnici pa ga je stisnilo kar za oba prsta na roki in mu jih poškodovalo.

Slavko Ojstršek je obrezoval krožnike in ko je hotel odstraniti krožnik iz stroja se je vrezal v dlan leve roke.

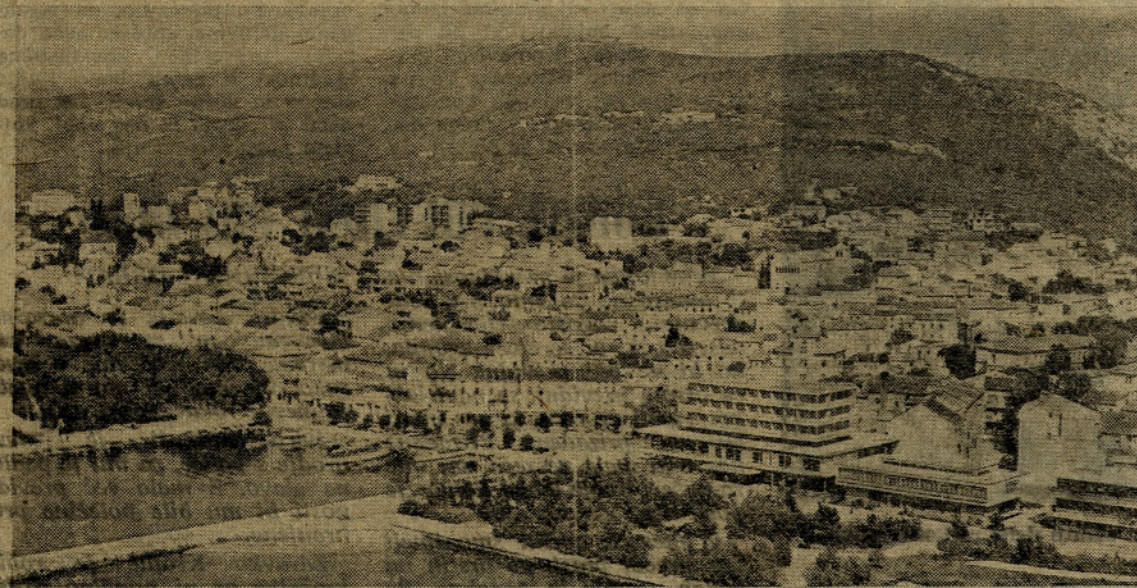
Štefanu Trobišu je spodrsnilo na gramoznem pesku, ko se je peljal na delo in mu spodneslo kolo tako, da je padel, pri čemer si je poškodoval glavo in desno roko.

Branko Šket je namakal lonce v milnico in se na ostrem robu lonca vrezal v palec leve roke.

OSTALI OBRATI:
Rozalija Slemenšek iz skladišča gotovih izdelkov je prevažala posodo in si pri tem povozila levo nogo ter si jo poškodovala.

Franc Hajnšek iz barynega mlina je unival sita za precejanje emajla in se zbedel v dlan leve roke.

(Nadaljevanje na 12. strani)

Crikvenica

KAKO BO NA MOZIRSKI

Kot vemo gradi naše podjetje dve brunarici v rekreacijskem centru Podmedvednjaku na Mozirski planini. Gradnjo je potrdil delavski svet na svoji 7. redni seji 8. novembra lani.

Splošna pogodba bo sklenjena med tovarno EMO in avtoturističnim podjetjem IZLETNIK Celje. Pogodba bo glasila na:

- centralno kurjavo
- vodovod
- vzdrževanje depandans s potrošnim materialom
- usluge za vzdrževanje naprav
- cene za pranje in likanje perila
- upravno-pravne režiije in recepcijske službe NE BODO

ZARAČUNAVALI in bo Izletnik Celje opravljal te usluge na podlagi sklenjene pogodbe — brezplačno.

Celotni stroški v zvezi s pogodbo bodo znašali na eno ležišče predvidoma 3,87 dinarjev.

Samopostrežna restavracija bo po sedanjem predvidevanju gotovo obratovala v glavni sezoni od 1. 12. do 15. 4. ter ob sobotah, nedeljah in praznikih. Omenjen čas obratovanja bo verjetno razširjen, kar bo seveda odvisno od obiska gostov oziroma od vnaprej predvidenih aranžmajev.

Cene hrane v samopostrežni restavraciji bodo po sedanjih

izračunih:

— zajtrk	2,00
— kosilo	5,50
— večerja	4,00

Na to ceno bo 5 do 10% popusta. Višina popusta bo odvisna od števila gostov in bivalne dobe oziroma dogovorjenih aranžmajev z upravljavci depandans.

Z mnogo truda in prizadevnostjo članov kolektiva, kakor tudi z našimi predstavniki, ki so bili zadolženi, da so v stalnem stiku z Izletnikom Celje, bo članom kolektiva na voljo prijetno rekreacijsko letovanje na Mozirski planini.

M. T.

Mladi iz EMO v mesecu mladosti

Danes vam bom v nekaj vrstah opisal delo mladih v preteklih dveh mesecih. Mladi v EMO so se sestali na 6 sejah predsedstva in do potankosti in dosledno izvedli program akcij za ta dva meseca. Imeli smo delovno konferenco, ki je obravnavala trenutno problematiko podjetja in to kadrovske spremembe, prehod na 42-urni delovni teden, ozka grla v proizvodnji, problem obratnih sredstev in pa vprašanja same proizvodnje ter pripravnštvo. Konferenca sama je zelo realno obravnavala stvari, ki so aktualne za mlade in starejše člane kolektiva. Zelo žalostno je bilo videti, da ni bilo toliko udeležencev od strani mladine, saj je konferenca obravnavala večidel njihove probleme. Vsem je jasno, da imajo mladi probleme in da je te treba reševati. Čudim se pa, da so tako nezainteresirani za razpravo o tem, kakšna bo njihova bodočnost. Nas mlade preseneča tudi nezainteresiranost vodstva do te konference, saj se je udeležil samo predsednik ZB Stane Verbič, ki je edini od 24 vabljenih izpolnil svojo dolžnost in hkrati odgovoril na nekatera nejasna vprašanja. Upamo, da bo drugič na takšni konferenci več udeležencev in to od strani vodstva in pa tudi samih mladincev.

Druga taka naša akcija je bila prevzem Titove štafete dne 23. aprila. Predsedstvo je pripravilo program, ki bi ga bili izvedli ob prevzemu štafete. Ker pa se štafeta ni ustavila pred našo tovarno, je program odpadel. Organizirali pa smo samo prevzem štafete. Pri prevzemu je sodelovalo 17 mladincev in mladink, ki so imeli svečano priliko v delovnih oblekah prenesti tovarišu Titu pozdrave in čestitke naše mladine iz tovarne. Tu je sodelovala tudi naša LT, ki mladini res večkrat nudi pomoč, ki jo potrebuje za izvedbo raznih akcij.

Naslednja naša naloga je bila udeležba na proslavi ob žici okupirane Ljubljane. To je bila prireditelj, ki smo jo planirali kot prvo akcijo, ki naj bi bila hkrati uvod v program ob proslavi 75-letnice tovarne. Na prireditvi je sodelovalo skupaj 15 ljudi. Tekmovalci-udeleženci pa so nosili tiskane značke 75 LET EMO, ki so ugodno vplivale na množico, saj smo tako propagirali EMO in našo tradicijo.

Tretja akcija predsedstva je bila udeležba na oddaji »Mladi pred mikrofonom« v Ljubljani, ki je bila v počastitev meseca mladosti. Na tej oddaji sta sodelovali dve naši pevki narodnozabavne glasbe, ki sta tako s svojim izvajanjem potrdili,

da mladi v EMO radi delajo in želijo sodelovati.

Četrta akcija, ki smo jo izvedli, je bilo srečanje z mladimi športniki iz obrata v Bistrici. Srečanje je bilo zelo prijateljsko in potrdili smo naš dogovor, da bomo sodelovali, kjer bo le mogoče. Mladi iz obrata V. so nas obiskali 19. maja, mi pa smo jim vrnili obisk 28. maja, ko smo imeli povratno tekmo, ki se je končala z dobrim rezultatom. Upamo, da se še bomo z mladimi iz obrata V. lahko večkrat srečali.

MLADI V EMO

Peta akcija, ki smo jo izvedli v počastitev dneva mladosti in praznovanja 75-letnice obstoja tovarne je bila proslava, ki je imela zelo pester kulturni program in se je nadaljevala ob tabornem ognju. Toda zopet so lahko isti zaključki kot so bili za delovno konferenco. Od 24

Obiskali so nas

V mesecu maju sta nas obiskala tudi dva mladinska aktiva in to: mladi iz Tehnostroja iz Ljutomera in pa aktiv pripadnikov JLA iz Celja. Vsem obiskovalcem smo omogočili ogled naše tovarne in smo se obenem zadržali na kratkem razgovoru o delu mladih in o naših nalogah ter o možnostih sodelovanja na raznih področjih, da bi s tem poživili mladinsko aktivnost in zanimanje za delo v mladinski organizaciji.

F. K.

vabljenih so se te mladinske manifestacije udeležili štirje predstavniki vodstva družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov in to predsednik ZB Stane Verbič, predsednik DS Slavko Vizjak, sekretar OZK Ivan Čendak in Bogomir Krušič.

Program je bil naslednji:

Uvodni govor, ki je bil vezan na proslavo dneva mladosti in proslavo 75-letnice obstoja tovarne, nato recitacija, s harmoniko zaigrana pesem, recitacija, izvedba pesmi ob tabornem ognju na ustne harmonike in prižiganja ognja, recitacija in na koncu pripoved borca o enem izmed dogodkov iz NOB ter kolo okoli ognja. S tem je bil program zaključen in sledilo je veselje ob ognju, ki ga je še posebej poudarjal duh počevapčičih, ki so jih za nas pekle gosposinjke LT. Tako smo skupno s pomočjo LT napravili eno akcijo več, ki se je bo vsak udeleženec rad spomnil.

F. K.

Tovarna

Sivo srce tovarne utripa v mogočnem ritmu jekla in betona, in strojev, poraja trde, žuljave roke in oznojena telesa v prahu in razžarjenem zraku, ki se premikajo v mraku rohnečega železa.

Roke in stroji so že v objemu, na že oznojenih licih je nasmeh, ko jih pozdravi jutranje sonce s steklenih streh.

(Nadaljevanje s 3. strani)

DELAVSKA UNIVERZA CELJE SPOROČA

OKVIRNI PROGRAM

B. OBCASNE OBLIKE

— seminarji in tečaji za strokovne delavce v poslovni in javni upravi (delovna razmerja, socialno zavarovanje, komerciala, finančno in devizno poslovanje)
— predavanja za člane delovnih kolektivov (gospodarstvo, politika, kultura ipd.)

VPISNI ROKI: (v tajništvu Delavske univerze Celje, Cankarjeva 1/I)

— evidenčni vpis do 15. junija

— končni vpisni rok: 20. avgust

TITO še ni star

Lep sončen dan 27. aprila je nedeljsko jutro ogrnil v svečano oblačilo. Z veseljem v srečo smo se odpravili v Velenje na slovesnost, ki je bila za nas mlade pa tudi za starejše izrednega pomena. Ljudje so se pričeli že zgodaj zjutraj zbirati pred tribuno. Že ob samem prihodu smo se lahko zavedali svečanosti, ki se je udeležujemo in vedeli smo, da se bomo prijetno počutili. Vsi smo z veliko nestrpnostjo pričakovali prihod tovariša TITA na svečano tribuno. Prihod smo pozdravili z mogočnim ploskanjem in z radostjo v srečo. Vsi so vzdigovali glave, da bi videli tovariša TITA.

Kmalu za tem se je začela svečana proslava. Najprej je govoril Mitja Ribičič in nato tovariš TITO. Kulturni program s izvedli igralci SNG Ljubljana, pionirji in dva moška pevska zbora iz Velenja. Program sam je bil lepo izveden.

Z manjšo skupino mladih sem stal ob cesti na pločniku pri domu rudarjev. Ko je TITO šel mimo nas, je poleg nas stal moški z majhnim sinekom na ramah in mu tako omogočil pogled na tovariša TITA. No, in v tem trenutku je ta mali fantek rekel: »Očka, saj TITO še ni star«. Vsi okoli njega smo se smejali in na tiho želeli, da bi bilo res tako.

Tako smo imeli na ta dan res lepa doživetja, ki nam bodo ostala dolgo v spominu.

Frič Kotnik

... ne, res ne! ...

ŠPORI

ŠAH

EMO — CINKARNA 19¹/₂ : 16¹/₂
Pretekli teden je bil v Cinkarni šahovski dvoboj v počastitev 50-letnice KPJ med zgoraj omenjenima kolektivoma.

Proti pričakovanju smo premagali tekmovalce, ki so trenutno boljši od nas, vendar so naši šahisti kar lepo zaigrali in rezultat tega je bila zmaga.

To pot se je zelo odlikoval ing. ZELENVIČ, ki je zbral vseh 6 možnih točk, prav tako tudi PERTINAC. S tem sta veliko pripomogla k takšnemu rezultatu.

Ostali naši šahisti so bili: ing. ĐURĐEVIČ, ki je zbral 3 točke, AHTIK 2 točki, DEŽNAK 1 in pol točke ter ROJEC 1 točko. Vredno je tudi omeniti, da vsi ti šahisti razen prvih dveh zelo malo ali sploh nič ne igrajo brzopoteznih partij na ure in tako ne moremo zahtevati od vseh teh čudeže. Če bi večkrat igrali takšne partije, bi bil rezultat napredovanja gotovo zelo velik z ozirom na to, da igrajo normalne počasne partije zelo dobro. Pri brzopoteznih partijah pa igra svojo vlogo tudi šahovska ura.

Cinkarnarjem je treba čestitati za tako lepo organizacijo srečanja in bi se morali iz tega tudi mi kaj naučiti.

Pertinač

Kadrovske vesti

NOVI ČLANI KOLEKTIVA:

V obratu 3 — emajlirnice:

MIHEVC Stanislava, SLEMENŠEK Danijela, HOSTNIK Franciška, VIDENŠEK Marija, OGRAJENŠEK Marija, KRAJNC Kristina, ROJC Jože, MIRNIK Milan, POČKAJ Franc.

V obratu 2 — kovinska predelava:

BRECL Anton, CVETREŽNIK Jože, DOBROTINŠEK Milan, PANIČ Emil, ZALESNIK Marjan, FARTELJ Milan, PADER Vladimir.

V obratu 9 — odpreskov in avtokoles:

ŠPEGLIČ Marjan, RATEJ Jože-Stanislav, VREČKO Franc.

V obratu 6 — Bistrica:

CELCER Jožefa, JAVERNIK Iztok, ZORKO Franc, SRNKO Branko.

V sektorju kvalitete:

GOLIČNIK Marija.

V sektorju tehnične priprave: HRASTNIK Zlatko, VILFAN

Vlado, GLUVIČ Vid, ROT Ivan.
V naši sredi vam želimo obilo zadovoljstva in delovnih uspehov!

IZSTOPILI SO:

Iz obrata 2 — kovinske predelave:

STRAMŠAK Franc — sporazumno, GORENJAK Drago — poizkus, doba, VEBER Milan — samovoljno, SEMEČNIK Ferdo — samovoljno, TANŠEK Ivan — samovoljno, KOSTANJŠEK Karel — upokojen, VRBOVŠEK Veronika — sporazumno, KOŠEC Angela — inv. upokojena.

Iz obrata 8 — kotlov:

REŽONJA Anton — samovoljno zap. delo.

Iz sektorja tehnične priprave:

HAMER Josip — samovoljno zap. delo, MAJCEN Ciril — sporazumno.

Iz sektorja ekonomsko-tehničnih raziskav:

JERŠIČ Milan — redna odpoved sporazumno.

Iz sektorja kvalitete:

GRIL Marija — inv. upokojena, LAMPE Dragica — inv. upokojena.

Iz obrata 6 — Bistrica:

DRUŽEVIČ Anton — inv. upokojen, ROJKO Zinka — samovoljno.

Iz obrata 3 — emajlirnice:

OBREZ Ivan — umrl, KRULLEC Martin — sporazumno, LUGARIČ Drago — samovoljno, ZORKO Jože — sporazumno, KOPRIVŠEK Jože — upokojen, KNEZ Frnac — sporazumno, LIPIČNIK Ivan — inv. upokojen, VODOVNIK Greta — sporazumno, MEDVEŠEK Stanika — samovoljno, DJURIC Zofija — samovoljno, KOZAMURNIK Minka — sporazumno.

POROČILI SO SE:

OČKO Vera — KOREN, JAVORŠEK Majda — ŠETINA, LIPIČNIK Terezija — ŠPEGLIČ, GREGORIČ Emil, TRATENŠEK Nada — GOLOB, PILKO Marija — SIVKA, LIPOVŠEK Berta — JONKL.

Vso srečo na novi življenjski poti!

Bodite previdni

Pavla Centriha iz obrata odpreskov in avtokoles je sodelavec, ki mu je pomagal pri stroju, obrusil po prstu desne roke in mu ga poškodoval.

Zofija Ahtik iz radiatorskega oddelka se je urezala v levo nogo, ker ji je radiatorski člen padel nanjo.

Vera Belak iz skladišča gotove posode si je poškodovala nogo, ko je stopila iz avta pa jo je zaradi neprevidnega prečkanja ceste zadel drugi avto.

Stanko Ancelj iz odpreme je nakladal straniščne izplakovalnike pri čemer mu je njegov sodelavec, ki je stal na gornji etaži, vrgel izplakovalnik na glavo in mu jo poškodoval.

Janez Petrovič iz obrata odpreskov in avtokoles je izsekal vodopredse na stiskalnici in se pri tem delu vrezal v dva prsta desne roke.

Ivanu Kuglerju iz zidarske delavnice je na poti na delo zaradi slabo vzdrževanega kolesa prišel blatnik v sprednje kolo pa je zaradi tega padel in si poškodoval glavo in desno roko.

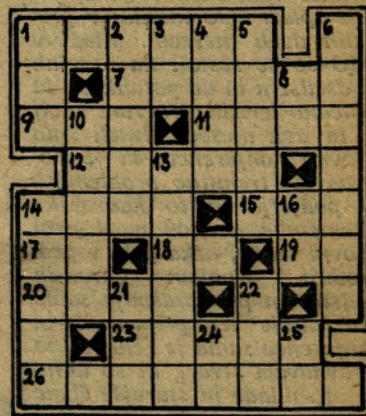
Mirko Hauko iz orodne službe si je poškodoval prste na desni in levi roki, ker mu je pri prenašanju težke plošče klecnila noga in mu je plošča padla na roke.

Jože Rebek, dežurni tehnik, si je poškodoval oči, ker mu je na dvorišču zaneslo v oko materalni prah.

Oglas

Zastavo 750 prodam. Letnik 1965 — svetlo zelene barve. Ručigaj, Trubarjeva 40 ali tel. 27-93 (dopoldne).

Naša križanka

VODORAVNO: 1. kraj in jezero na Gorenjskem, 7. rusko moško ime, 9. domača žival, 11. vpeljava v začetek predgovor, 12. cula, punkelček, 14. nasprotno od pridna, tudi žensko ime, 15. doktor v filmu o Jamesu Bondu, 17. kemični znak za lahko kovino, 18. kravji glas, 19. oznaka za neznanca, 20. moško ime, 22. prva črka, 23. mesto v ZDA, 26. država v ZDA.

NAVPIČNO: 1. mitološko bitje, 2. muslimansko moško ime, 3. vrsta zemlje, 4. vonj, 5. srbsko moško ime, 6. kraj v severovzhodni Sloveniji, 8. kratica za šolo obvezno, 10. priprava za čiščenje prahu, 13. tanka kovinska ploščica, 14. naprava, ki venomer ponavlja melodije, vergl, 16. osebni zaimek, 21. francosko moško ime — naša pisava, 22. avto moto zveza, 24. nemški predlog, 25. tuji dvoglasnik.

— Slavi —

Ob smrti mojega moža ANTONA PAVLINA se iskreno zahvaljujem surovinskemu oddelku za darovane vence in za denarno pomoč skladišču gotovih izdelkov.

Zahvaljujem se tovarniški godbi, sindikalni podružnici EMO, Martinu Zagožnu za poslovilne besede in vsem, ki so ga spremili na zadnji poti.

Zalujoča žena Marija s sinom

Ob težki izgubi mojega moža in očeta FRANCA ROJCA iskrena hvala vsem, ki so sočustvovali z nami, darovali vence in cvetje ter ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti. Iskrena zahvala pevskemu zboru »Svoboda« in sindikalni podružnici.

Vsem še enkrat hvala!

Zalujoča žena in otroci

Emailirec

Casnik izhaja v okviru enote za informacije in tisk dvakrat mesečno v nakladi 4800 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: Franc Berginc, Drago Hempt, Tone Krebs, Franc Knafelc, Vera Tržan, Vili Končan in Eva Orač. Glavni in odgovorni urednik Eva Orač. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 245. Tisk in klišej GP »Celjski tisk« Celje